DZIŚ 8 STRON Cena 50 gr

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

NOWINY RZESZOWSKIE

Rzeszów, wtorek 1 sierpnia 1961 r. | ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR | Nr 180 (3774) | Wyd. A | Nakład 53.069

W 17-tą rocznicę wybuchu powstania warszawskiego

Jeńcy niemieccy wzięci do niewoli przez oddział powstańców...

Fot — CAF

Plan lipcowy — pomyślny w górnictwie i w hutnictwie

KATOWICE

31 lipca br. przemysł węglowy wykonał w pełni przewidziane na ten miesiąc zadania wydobywcze. Na uwagę zasługuje fakt, iż w lipcu, który ze względu na okres letni (urlopy) należy z reguły do słabszych miesięcy w tym przemyśle, 75 kopalń na 80 istniejących oraz wszystkie zjednoczenia zrealizowały plany. Górnicy uzyskali także dobre wyniki w zakresie wydajności pracy, przekraczając zaplanowany poziom o ponad 3 proc.

* * *

Lipcowy plan produkcji w hutnictwie został zrealizowany z nadwyżką prawie we wszystkich asortymentach. Załogi hut podległych Zjednoczeniu Hutnictwa Żelaza i Stali wyprodukowały dodatkowo ponad 8 tys. ton stali, ok. 2 tys. ton wyrobów walcowanych oraz blisko 13 tys. ton koksu. Nie wykonano jedynie lipcowego planu produkcji surówki. Niedobór wynosi 2 tys. ton.

Dziś wewnątrz numeru zamieszczamy projekt nowego Programu KPZR

Jak już informowaliśmy — w niedzielę opublikowany został w „Prawdzie" projekt Programu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Projekt Programu został jednomyślnie zaaprobowany przez czerwcowe Plenum KC KPZR. Zgodnie z uchwałą Plenum, projekt Programu zostaje przedstawiony do szerokiego przedyskutowania wszystkim komunistom, wszystkim ludziom pracy w ZSRR. Wyniki dyskusji zostaną uwzględnione przy ostatecznym rozpatrywaniu projektu Programu.

Nowy Program Partii przedkłada się do rozpatrzenia i zatwierdzenia XXII Zjazdowi Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Projekt Programu składa się ze wstępu i dwóch części.

Dziś wewnątrz numeru podajemy za agencją TASS skrót projektu Programu.

Polska liczy 30.000.000 obywateli

ale przyrost naturalny systematycznie spada

WARSZAWA

31 lipca br., według obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego opartych na aktualnych wskaźnikach przyrostu naturalnego, stan ludności w Polsce osiągnął 30 mln obywateli.

Od szeregu dni „Express Wieczorny" apeluje do pracowników służby zdrowia o powiadomienie redakcji o wszystkich dzieciach urodzonych 31 lipca między godzinami 21,30 — 22,30; redakcja ta przygotowała dla „jubilata" liczne podarunki.

Według wcześniejszych obliczeń, przyjście na świat 30-milionowego obywatela naszego kraju spodziewane było na początku br. Przewidywania te pokrzyżował w pewnym sensie mniejszy niż przypuszczano przyrost naturalny. Począwszy od 1955 r., kiedy to przyrost osiągnął najwyższy po wojnie poziom — 19,5 promille, obserwuje się stałą tendencję spadkową: w 1957 r. — 18,1 promille, a w roku ub. — 14,9. W I kwartale br. przyrost naturalny zmniejszył się do 13,4 (w tym samym okresie r. ub. wynosił 16,4).

Zjawisko to jest przede wszystkim wynikiem dojścia do wieku dojrzałego mniej licznych roczników młodzieży z lat wojennych; stąd też spadek liczby zawieranych obecnie małżeństw. Na 1000 mieszkańców wskaźnik ten wynosił w 1959 r. — 9,5, w r. ub. — 8,2, a w I kwartale br. — 7,2. W parze z tym zjawiskiem idzie zmniejszanie się liczby urodzeń. W I kwartale br. wskaźnik urodzeń wynosił 21,8 (urodzeń żywych na 1000 ludności), podczas gdy w tym samym okresie roku ub. — 24,5.

Niewątpliwie do spadku przyrostu naturalnego i kształ-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Deszcz utrudnia żniwa

WARSZAWA

Podobnie jak rok temu sprzęt zbóż na skutek niesprzyjających warunków atmosferycznych został poważnie utrudniony. Trwające od kilku dni ciągłe opady deszczu spowodowały przerwanie prac żniwnych niemal na terenie całego kraju.

W południowej części kraju obejmującej województwa: rzeszowskie i krakowskie (z wyjątkiem terenów górskich), kieleckie, opolskie i katowickie oraz południowe rejony województw warszawskiego i lubelskiego — koszenie żyta niemal całkowicie zakończono i poważnie zaawansowane są prace przy sprzęcie innych zbóż. Również zwózka w tych województwach przebiega najsprawniej. Dotychczas zwieziono bowiem 40 do 60 proc. skoszonego żyta i znaczne ilości pozostałych zbóż.

W województwach poznańskim, łódzkim, wrocławskim oraz w północnej części województw warszawskiego, lubelskiego i na południu woj. bydgoskiego koszenie żyta jest również prawie na ukończeniu, ale sprzęt innych zbóż i zwózka jest o wiele mniej zaawansowana. Natomiast w północnej części kraju, żniwa są najbardziej utrudnione. Do tychczas mimo największych wysiłków i wykorzystywania każdej pogodnej chwili w rejonie tym skoszono zaledwie niewiele ponad 50 proc. żyta, a sprzęt pozostałych zbóż i zwózkę dopiero rozpoczęto.

Święto Marynarki ZSRR

Uroczysta parada w Leningradzie

MOSKWA

Z okazji Święta Marynarki ZSRR, odbyła się w niedzielę w Leningradzie uroczysta parada.

Przemówienie wygłosił pierwszy wiceminister obrony ZSRR, marszałek Greczko. Oświadczył on, że podstawę potęgi bojowej radzieckiej Marynarki Wojennej stanowią nowoczesne atomowe okręty podwodne, wyposażone w różne rakiety, okręty nadwodne, lotnictwo morskie i oddziały przybrzeżne wyposażone w broń rakietową.

Radziecka marynarka, współdziałając z innymi rodzajami wojsk, zdolna jest rozwiązać każde zadanie operacyjne i strategiczne. Marszałek wskazał, że wzrosło przygotowanie bojowe marynarzy i oficerów. Marynarka, podobnie jak dotychczas, stoi wiernie na straży granic morskich państwa radzieckiego.

* * *

W paradzie wzięły udział obok okrętów - weteranów, najnowocześniejsze krążowniki, niszczyciele, okręty podwodne, okręty pomocnicze i trałowce, wyposażone w nowoczesny sprzęt bojowy, w tym w broń rakietową.

Zademonstrowano kutry rakietowe, przeznaczone do niszczenia wielkich celów

(Ciąg dalszy na str. 2)

80 stopni mrozu na stacji Wostok

MOSKWA

Na stacji Wostok na Antarktydzie zanotowano po raz pierwszy w tym roku temperaturę powietrza minus 80 stopni Celsjusza. Opierając się na doświadczeniach lat ubiegłych załoga stacji Wostok oczekuje dalszego ochłodzenia. W sierpniu ub. roku na stacji tej zanotowano absolutne minimum temperatury na ziemi — minus 88,3 stopnia Celsjusza.

Mimo silnych mrozów, badania naukowe kontynuowane są ściśle według programu. Polarnicy radzieccy używają specjalnej odzieży ochronnej i masek chroniących przed mrozem konstrukcji inżyniera radzieckiego, Moriewa.

Stacja Wostok istnieje już cztery lata. Znajduje się ona w strefie południowego bieguna geomagnetycznego i bieguna zimna. Leży na wysokości 3.500 metrów nad poziomem morza, w odległości 1.410 kilometrów od radzieckiego obserwatorium antarktycznego „Mirnyj".

Olbrzymie pożary lasów na Nowej Fundlandii

NOWY JORK

Olbrzymie pożary lasów na Nowej Fundlandii przybrały katastrofalne rozmiary. Najgroźniej przedstawia się sytuacja w pobliżu zatoki Bonavista. W niedzielę ewakuowano stamtąd mieszkańców trzech gmin. Ludność dwóch innych gmin przygotowana jest do natychmiastowego opuszczenia swych domów.

Dotychczas w okręgach nad zatoką Bonavista ogień zniszczył ponad 1.500.000 akrów lasu.

24 dni woził pasażerów skradzioną taksówką

BONN

Pewien pomysłowy złodziej w Hamburgu woził przez 24 dni pasażerów taksówką, którą skradł jednemu z miejskich przedsiębiorstw taksówkowych. Złodziej pobierał opłatę zgodną z licznikiem i prowadził ponadto dokładną książkę swych dochodów łącznie z napiwkami. Odważnie przejeżdżał często ulicą, na której znajdowała się stacja benzynowa prowadzona przez przedsiębiorstwo, do którego należała skradziona taksówka. Złodziej posunął swą bezczelność do tego stopnia, że dwa razy tankował benzynę w tej stacji.

Podejrzenia, że coś jest nie w porządku powstały dopiero wtedy, gdy zaczęły mnożyć się wypadki, iż wezwana drogą radiową taksówka musiała wracać z niczym, ponieważ pasażera zabrał jakiś inny nieznany wóz (wozy hamburskiego przedsiębiorstwa taksówkowego wyposażone są w krótkofalówki, które umożliwiają dyspozytorowi kierowanie taksówkami). Policja wszczęła poszukiwania i po kilku dniach znaleziono skradzioną taksówkę w jednej z bocznych ulic. Złodzieja nie ujęto.

Dziś w Rzeszowie trójmecz żużlowy

Po długiej przerwie, dziś na torze rzeszowskiej Stali nareszcie ciekawa impreza żużlowa — trójmecz z udziałem bułgarskiego zespołu DOSO Sofia (faktyczna reprezentacja Bułgarii), teamu Unia Tarnów — Legia Krosno oraz drużynowego mistrza Polski — Stali Rzeszów. Gospodarze wystąpią w tych zawodach w najsilniejszym składzie, ze zwycięzcą eliminacji do mistrzostw świata w Slany — Florianem Kapałą na czele.

Początek zawodów — godz. 18.

Nowy poważny sukces naszych filmowców

„Srebrny Żagiel" dla „Ludzi z pociągu" na festiwalu w Locarno

WARSZAWA

Kinematografia polska odniosła nowy poważny sukces. Jak informuje Centrala Wynajmu Filmów na zakończonym 30 lipca w szwajcarskiej miejscowości Locarno Międzynarodowym Festiwalu Filmowym film reż. Kazimierza Kutza „Ludzie z pociągu" zdobył drugą w hierarchii nagród — tzw. „Srebrnego Żagla". Nagrodę tę film nasz otrzymał ex aequo z obrazem szwajcarskim „Henri Brandt".

Główna nagroda — „Złoty Żagiel" przyznana została przez jury filmowi japońskiemu „Noby", reż. Kon Iczikawa, a nagrodę Międzynarodowej Krytyki Filmowej otrzymał film młodego twórcy radzieckiego reż. Jakuba Segela pt. „Żegnajcie gołębie".

* * *

W ciągu ostatnich dwu tygodni jest to już trzeci poważny sukces naszych filmów, odniesiony w trudnej międzynarodowej konkurencji. Rok 1961 jest pod względem dla naszej kinematografii wyjątkowo urodzajny. Przypomnijmy tylko — nagroda Międzynarodowej Krytyki Filmowej dla „Powrotu" w Mar del Plata, „Srebrna Palma" dla „Matki Joanny" w Cannes, cztery nagrody, w tym druga w hie-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Jaka będzie dziś pogoda ?

Jak podaje PIHM — we wschodniej i południowej części kraju zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami i miejscami przelotne opady. Na pozostałym obszarze zachmurzenie przeważnie całkowite i okresami opady, tylko w dzielnicach centralnych w ciągu dnia lokalne przejaśnienia. Temperatura od 17 st. na północy do 22 st. na południowym wschodzie. Wiatry umiarkowane, chwilami dość silne, z kierunków południowych i południowo-zachodnich.

CIEKAWOSTKA DNIA

SZCZĘŚCIE SORAYI

Miała szczęście urocza Soraya, iż w odpowiednim momencie wycofała swe kapitały z rąk fabrykanta samochodów, York Noble'a.

Jak wiadomo, na początku br. w luksusowym wiedeńskim hotelu „Prinz Eugen" odbyła się zorganizowana z wielkim szumem konferencja prasowa, na której pan Noble zakomunikował, iż razem z Sorayą przystąpią wkrótce na terenie Austrii do produkcji małolitrażowego samochodu.

Rachunek za to przyjęcie pozostał jednak nie zapłacony po dzień dzisiejszy, podobnie jak nie otrzymali pieniędzy fotografowie, którzy robili zdjęcia podczas konferencji. Również bezskutecznie na samochód z zakładów pana Noble'a czeka tegoroczna Miss Austrii. Jak się okazało, pan Noble poza dużym kapitałem obietnic nie dysponuje żadnym innym.

W Tatrach śnieg

ZAKOPANE

Przez całą noc z niedzieli na poniedziałek 31 lipca br. w Zakopanem nadal padał deszcz, a w górach śnieg.

31 lipca o godz. 7 rano na Kasprowym Wierchu pokrywa śniegu wynosiła 10 cm a temperatura 0 stopni C.

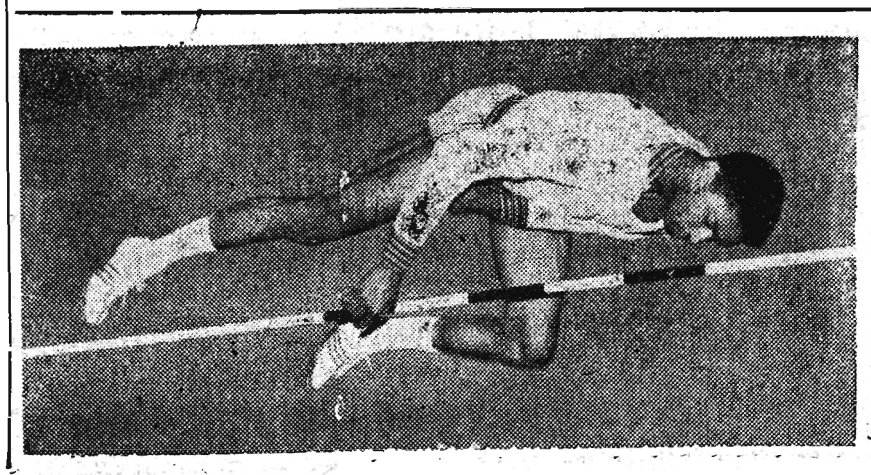

Z meczu lekkoatletycznego Polska — USA rozegranego 29 i 30 VII. 1961 r. na Stadionie Dziesięciolecia w Warszawie.

Na zdjęciu: Zwycięzca skoku wzwyż Thomas (USA).

CAF — fot. Dąbrowiecki

Prasa światowa komentuje Program KPZR

Projekt nowego programu komunistów radzieckich wywołał ogromne wrażenie na całym świecie. Świadczą o tym już pierwsze komentarze prasy światowej, która obszerne streszczenia i omówienia programu zamieszcza na pierwszych kolumnach. Dzienniki podkreślają iż ten wspaniały program rozbudowy potęgi ekonomicznej ZSRR i wzrostu stopy życiowej jego mieszkańców jest w warunkach pokoju możliwy do wykonania.

Wszyscy komentatorzy zwrócili uwagę na to, że projekt programu w dobitny sposób potwierdza tezy o pokojowym współistnieniu, na których opiera się polityka zagraniczna ZSRR.

W prasie USA i niektórych innych krajów kapitalistycznych widać wyraźne zaniepokojenie z powodu wpływu, jaki nowy Program KPZR wywrze na masy pracujące całego świata i na kraje gospodarczo nierozwinięte.

NOWY JORK

Projekt Programu KPZR najwyraźniej wywołał wielkie wrażenie w kołach rządzących USA, a oprócz tego niewątpliwie wzbudził niepokój. Wyziera on z pierwszych wypowiedzi różnych osobistości amerykańskich, a także z uwagi, jaką poświęciła temu tematowi prasa. Zresztą szereg dzienników usiłuje ukryć istotne znaczenie Programu przy pomocy znanych i niewybrednych metod.

Przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych Senatu USA, Fulbright stwierdził, że projekt Programu jest poważnym wyzwaniem dla USA. Przyznając, że Związek Radziecki w warunkach pokoju może zrealizować wytknięte cele gospodarcze, Fulbright wyraził pewne wątpliwości co do odpowiedzi, jakie mogą udzielić Stany Zjednoczone. „Kongres — oświadczył senator — skłonny jest odpowiadać na każde radzieckie wyzwanie zwiększaniem naszego potencjału militarnego. Ale to nie wystarcza — trzeba także rozwijać naszą ekonomikę".

Inny członek komisji, senator Gore, podkreślił, że „nie wolno nie doceniać atrakcyjności", jaką projekt Programu przedstawia dla krajów, przechodzących dopiero na wyższy szczebel rozwoju gospodarczego.

Komentator dziennika „New York Times", Lloyd Harrison, pisze, że „eksperci Departamentu Stanu USA do spraw radzieckich zgodzili się z taką oceną. Są oni zdania, że wiele słabo rozwiniętych narodów Afryki, Azji i Ameryki Łacińskiej niewątpliwie uzna, że metody radzieckie będą bardziej odpowiadać ich szybkiemu rozwojowi, niż metody systemu kapitalistycznego".

LONDYN

Doniesienia o opublikowaniu projektu Programu KPZR zostały nadane niezwłocznie w dziennikach radiowych i telewizyjnych jako najważniejsze wydarzenie dnia.

Już pierwsze komentarze, jakie pojawiły się w londyńskiej prasie niedzielnej, wskazują, jak wielkie znaczenie będzie miał ten ważny dokument dla całego świata.

Dyplomatyczny komentator pisma „Reynolds News" pisze, że Program KPZR wywrze „kolosalny wpływ na cały świat". Dodaje on, że zachodnia dyplomacja boi się szczególnie tego wpływu, jeżeli chodzi o kraje słabiej rozwinięte gospodarczo, nie należące do żadnego z bloków wojskowych.

Jest to „rosyjski projekt obfitości" — stwierdza londyński „Observer".

„20-letni program światowego komunizmu zapowiada nową epokę, w której socjalizm nieuchronnie zwycięży wszędzie kapitalizm" — zaznacza moskiewski korespondent „Sunday Times".

Korespondent „Sunday Telegraph" podkreśla, że „nowy program rosyjskiej partii komunistycznej raz jeszcze potwierdza wiarę Chruszczowa w triumf komunizmu".

Angielska prasa burżuazyjna próbuje rozmaitymi sposobami osłabić wielkie wrażenie, jakie wywołuje Program KPZR i stara się głównie kwestionować możliwości zrealizowania zapowiedzi. Jednakże prawie wszystkie dzienniki przyznają, że program odbije się szerokim echem szczególnie wśród narodów słabiej rozwiniętych.

PARYŻ

Wszystkie bez wyjątku dzienniki paryskie zamieszczają oprócz streszczeń programu KPZR, własne komentarze.

(Ciąg dalszy na str. 6)

Negocjacje francusko-algierskie w Lugrin zostały zerwane. V Republika wdając się jeszcze w konflikt tunezyjski całkowicie straciła twarz w Północnej Afryce. Mówi się o nowym puczu wojskowym.

Na zdjęciu: premier Debre i minister Joxe w kuluarach Pałacu Elizejskiego. Sytuacja we Francji ulega coraz większemu napięciu.

Fot - CAF

Rada Bezpieczeństwa nie powzięła żadnej decyzji w związku ze skargą tunezyjską przeciwko agresji francuskiej

Pomoc krajów arabskich dla walczącej Tunezji

NOWY JORK

Na sobotnim wieczornym posiedzeniu, Rada Bezpieczeństwa kontynuowała dyskusję nad skargą rządu Tunezji przeciwko agresji francuskiej, po czym przystąpiono do głosowania nad zgłoszonymi w tej sprawie rezolucjami [illegible] Cejlonu i ZRA oraz [illegible]

[illegible]ponieważ żadna z rezolucji [illegible]yskała wymaganej większości głosów, Rada Bezpieczeństwa nie powzięła w sobotę żadnej decyzji w sprawie skargi rządu tunezyjskiego.

W tej sytuacji delegat Liberii w porozumieniu z przedstawicielami Tunezji i Cejlonu oświadczył, że delegacja jego będzie zmuszona zwrócić się z prośbą o zwołanie nadzwyczajnej sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ w celu rozpatrzenia skargi rządu tunezyjskiego.

KAIR

Według wiadomości z kół dobrze poinformowanych — pierwsze posiłki wojskowe Zjednoczonej Republiki Arabskiej opuściły w niedzielę wieczorem swe bazy w drodze do Tunezji. W Tunisie oczekiwane jest również lada chwila nadejście sprzętu wojskowego z ZRA.

Masowo zgłaszają się ochotnicy, aby walczyć u boku tunezyjskich sił zbrojnych. W Kairze w Sekretariacie Generalnym Ligi Arabskiej zgłosiło się już ponad 4 tysiące ochotników. W jednym tylko dniu — ubiegłej niedzieli — napłynęło blisko tysiąc ochotników. Ponadto akcja rekrutacyjna rozwija się pomyślnie we wszystkich stolicach krajów arabskich. Według przewidywań, kilkuset ochotników przybędzie do Tunisu w najbliższych dniach.

Na lotniskach tunezyjskich lądują samoloty ze Zjednoczonej Republiki Arabskiej, przywożąc lekarstwa i narzędzia chirurgiczne.

1200-letni "Bartek" chory

KIELCE

Ostatnio służba leśna zaobserwowała, że 1200-letni legendarny dąb „Bartek" rosnący we wsi Bartków pod Kielcami... zachorował. Liście tego kolosa zaatakowały maleńkie muszki molikipotwory, które niszczą je. Owady te są bardzo odporne na działanie chemicznych środków owadobójczych. W związku z tym opiekunowie „Bartka" zwrócili się o pomoc do specjalistów w Warszawie.

Dzikie sceny na wystawie „Italia 61"

RZYM

Na wystawie „Italia 61" w Turynie, w teatrze na otwartym powietrzu miała być wystawiona wesoła rewia. Żądni sensacji i rozrywki mieszkańcy miasta oraz liczni turyści włoscy i zagraniczni zaczęli zbierać się w teatrze na kilka godzin przed spektaklem. Wkrótce tłum osiągnął imponującą cyfrę 120 tys. ludzi. Do teatru można było wejść bezpłatnie za okazaniem biletu na wystawę. Tłum, dla którego zabrakło miejsc zaczął atakować obsługę teatru i policję. Tuż przed rozpoczęciem rewii, o godzinie 20.30 tłum chuliganów przerwał kordon. Rozpoczął się szturm i bójki o miejsca stojące. W zamieszaniu wiele osób zostało poturbowanych. Konferansjer bezskutecznie usiłował opanować sytuację nawołując do porządku przez włączone na pełny głos megafony, lecz jego słowa zagłuszała wrzawa walczących.

Nie bacząc na zamieszanie rewię rozpoczęto, jednak hałas nie pozwalał na jej kontynuowanie wobec czego widowisko zostało odwołane. Na znak protestu ok. 100 wyrostków wpadło na scenę i zaczęło bić aktorów, którzy musieli zabarykadować się w szatniach. Posiłki policyjne zdołały dotrzeć do teatru, kiedy dziesiątki ludzi, a przede wszystkim kobiet, zostało poturbowanych do utraty przytomności. Bandy młodzieży zwaliły na jeden stos wszystkie krzesła teatralne i podpaliły je. Awantura skończyła się późną nocą. Aresztowano kilkadziesiąt osób.

Imperializm amerykański przygotowuje nową interwencję zbrojną przeciwko Kubie

HAWANA

Rząd Republiki Kubańskiej przesłał w sobotę do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa notę, w której stwierdza, że imperializm amerykański przygotowuje nową interwencję zbrojną przeciwko Kubie.

Nota podkreśla, że w ciągu ostatnich 10 miesięcy Stany Zjednoczone przy pomocy kontrrewolucjonistów zrabowały i sprzedały na licytacji 10 samolotów, będących własnością rewolucyjnego rządu kubańskiego.

Powtarzające się akty agresji przeciwko Kubie ze strony władz amerykańskich świadczą o tym — podkreśla nota — że rząd USA kontynuuje swą poprzednią politykę interwencji w stosunku do Republiki Kubańskiej.

Komunikat Komendy Wojewódzkiej MO w Krakowie

W dniu 26 lutego 1959 r. wyszedł z domu z zamiarem kupna motocykla Czesław Bobka, ur. 22 grudnia 1933 r., zamieszkały w Tarnowie — Rzędzin, ul. Orkana 141. Ostatni raz był widziany tegoż dnia — jak szedł w kierunku dworca PKP w Tarnowie. Rysopis zaginionego: — wzrost 175 cm, postać wysmukła, włosy ciemno blond, twarz pociągła, cera blada, czoło niskie, oczy piwne, nos średni, wąski, uszy średnie, odstające. Na szyi posiadał bliznę po operacji. Ubrany był w marynarkę koloru brązowego w białe paski, spodnie narciarskie granatowe, koszulę koloru popielatego, sweter w czarno-popielatą kratę, buty narciarskie brązowe. Na głowie miał czarny beret.

Ktokolwiek wiedziałby o losie zaginionego — proszony jest o zgłoszenie o tym w najbliższej jednostce MO lub w KW MO w Krakowie, pokój nr 105.

Rumuńska delegacja partyjno-rządowa przybyła do Moskwy

MOSKWA

W poniedziałek przybyła do Moskwy partyjno-rządowa delegacja Rumunii z pierwszym sekretarzem KC Rumuńskiej Partii Robotniczej i przewodniczącym Rady Państwa RRL Gheorghe Gheorghiu-Dejem.

Na dworcu kijowskim gości powitali N. Chruszczow, L. Breżniew i inni przywódcy radzieccy, liczne delegacje mieszkańców Moskwy, członkowie korpusu dyplomatycznego, dziennikarze radzieccy i zagraniczni.

Wkrótce po przybyciu do Moskwy rumuńska delegacja partyjno-rządowa z Gheorghiu-Dejem na czele złożyła wizytę N. S. Chruszczowowi.

Delegacja rumuńska złożyła również w poniedziałek wizytę przewodniczącemu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR L. Breżniewowi.

Polska liczy 30 milionów obywateli

(Ciąg dalszy ze str. 1)

towania się struktury demograficznej przyczynia się również szerokie krzewienie idei świadomego macierzyństwa, a co za tym idzie bardziej przemyślanego i korzystnego planowania rodzin. Wpływ na spadek przyrostu naturalnego ma także ustawa o warunkach dopuszczalności przerywania ciąży.

Przy okazji warto zwrócić uwagę, iż dzięki ogólnej poprawie opieki zdrowotnej, zwłaszcza nad dziećmi najmłodszymi, systematycznie maleje liczba zgonów niemowląt. Np. w ciągu ostatnich 4 lat liczba ta zmniejszyła się z 77 (na 1000 urodzeń żywych) w 1957 r. do 56 w roku ub.

Zgon kardynała Tardini

RZYM

W niedzielę rano zmarł w Rzymie, w wieku 73 lat kardynał Domenico Tardini — watykański sekretarz stanu. Jak wiadomo, funkcje Tardiniego odpowiadały stanowisku premiera i ministra spraw zagranicznych. Przyczyną śmierci był zawał serca.

„Srebrny Żagiel" dla „Ludzi z pociągu"

(Ciąg dalszy ze str. 1)

rarchii, tzw. „Srebrna Muszla" dla „Odwiedzin prezydenta" w San Sebastian, srebrne medale dla filmów „Narodziny statku" i „Dziś w nocy umrze miasto" w Moskwie, „Złoty Lew" dla „Świadectwa urodzenia" na Festiwalu Filmów Dziecięcych w Wenecji i wreszcie ostatnia nagroda w Locarno. Czeka nas w tym roku jeszcze jeden festiwal — filmów fabularnych w Wenecji, gdzie zaprezentujemy „Samsona" Andrzeja Wajdy, film uważany przez niektórych krytyków zagranicznych za najdojrzalsze dzieło Wajdy w jego dotychczasowym dorobku.

Sukcesy na festiwalach nie tylko przyczyniły się do rozgłosu „polskiej szkoły filmowej", ale utorowały także naszym filmom drogę na ekrany świata. Już dziś wpływy z eksportu naszych filmów przewyższają znacznie wydatki dewizowe na zakup filmów zagranicznych, mimo iż importujemy niemało — blisko 100 tytułów rocznie.

Święto Marynarki ZSRR

(Ciąg dalszy ze str. 1)

nawodnych. Wszystkie procesy przygotowań do otwarcia ognia oraz kierowania kutrem są na nich zautomatyzowane. Wykonują one każde zadanie w najbardziej trudnych warunkach meteorologicznych. Daleki zasięg rakiet pozwala im nie zbliżać się do nieprzyjaciela.

Po raz pierwszy pokazano krążowniki — nosiciele rakiet. Są one przeznaczone do niszczenia wielkich nawodnych okrętów — lotniskowców i krążowników. Okręty te zdolne są do długich rejsów morskich i oceanicznych.

W paradzie wzięły też udział kutry torpedowe, śmigłowce i samoloty — nosiciele rakiet lotnictwa marynarki.

Tysiące mieszkańców Leningradu, zebranych na Wybrzeżu Newy, hucznymi oklaskami witały uczonych, inżynierów i robotników, którzy stworzyli tę potężną siłę bojową.

Po paradzie odbył się na Newie wielki festyn sportowy, podczas którego zademonstrowano wysokie kwalifikacje marynarzy radzieckich.

Surowe kary za nadużycia w „Konsumach"

WARSZAWA

31 lipca br. przed Sądem Wojewódzkim dla m. st. Warszawy zakończył się proces przeciwko sprawcom poważnych nadużyć gospodarczych w państwowym przedsiębiorstwie „Konsumy".

Główna oskarżona, b. kierowniczka sklepu „Konsumów" — Klementyna Mikula, która przywłaszczała sobie systematycznie towar i utargi pieniężne — skazana została na karę dożywotniego więzienia, 300 tys. zł grzywny, przepadek mienia i utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze.

Pozostali oskarżeni, b. członkowie kierownictwa przedsiębiorstwa „Konsumy" odpowiadali za współdziałanie z K. Mikułową.

Egbert Skowron został skazany na 14 lat więzienia i 200 tys. zł grzywny, Florian Rudź — na 12 lat więzienia i 60 tys. zł grzywny, Jan Jakubowski — 7 lat więzienia i 50 tys. zł grzywny, Aleksander Wieniarczyk — 5 lat więzienia i 30 tys. zł grzywny oraz Józef Pachnik — na 4 lata więzienia i 30 tys. zł grzywny. B. dyrektorowi przedsiębiorstwa „Moda Polska" — Jerzemu Torończykowi sąd wymierzył karę 13 lat więzienia i 150 tys. zł grzywny.

37 ofiar upalnej niedzieli w Japonii

PEKIN

Jak donoszą z Tokio, 37 osób utonęło, 20 innych zaginęło bez wieści w czasie ostatniej upalnej niedzieli. Utonięcia spowodowała wysoka fala wywołana przez tajfuny. W stacjach pierwszej pomocy zanotowano także 1.400 wypadków porażenia słonecznego.

Tragedia w Alpach

WIEDEŃ

W Alpach wschodnich wydarzyła się w sobotę największa w tym roku tragedia górska. Pięciu turystów wspinających się po zboczu na najwyższy w tej okolicy szczyt Wielkiego Glocknera zostało zaskoczonych przez burzę i zamarzło na śmierć.

KRONIKA WYPADKÓW

Piotr Wiatr, wysiadając na zakręcie szosy z samochodu ciężarowego wpadł pod drugi, nadjeżdżający z przeciwnej strony samochód ciężarowy, doznając licznych obrażeń ciała.

* * *

Julian Kłak, prowadząc w stanie nietrzeźwym motocykl WSK stracił w pewnym momencie panowanie nad kierownicą i wjechał na przydrożny słup. Doznał on ciężkich obrażeń ciała i został przewieziony do szpitala.

* * *

Kazimierz Grela, prowadząc samochód ciężarowy, zderzył się na szosie w rejonie Dobrzechowa w pow. strzyżowskim z samochodem marki „Żuk", prowadzonym przez Mariana Midro. Oba pojazdy uległy uszkodzeniu. Kierowca ob. Midro oraz Bolesław Karlucha, Leon Włodarczyk i Stanisław Picek doznali ciężkich obrażeń ciała. Przewieziono ich do szpitala.

* * *

Na szosie w rejonie Myczkowiec w pow. leskim, jadący z nadmierną szybkością samochodem „Star" Stanisław Techmański wpadł do przydrożnego rowu, uszkadzając pojazd. Został on zatrzymany.

* * *

Jan Szczepański, lat 42 zam. w Krakowie, prowadząc motocykl „WSK", najechał w rejonie miejscowości Ropica Dolna pow. gorlickiego na przebiegającego w poprzek szosy 4-letniego Franciszka Kudlańca. Chłopiec doznał ciężkich obrażeń ciała i został przewieziony do szpitala.

* * *

W Moszczenicy w pow. gorlickim prowadzący motocykl WFM w stanie nietrzeźwym Kazimierz Zabiega stracił panowanie nad kierownicą i stoczył się z przydrożnej skarpy. Doznał on ciężkich obrażeń ciała i przebywa w szpitalu.

* * *

Józef Bieniasz — mimo że nie posiadał prawa jazdy — prowadził motocykl „Jawa" w miejscowości Latoszyn w pow. dębickim. Wymieniony — podczas wyminiania, najechał na samochód osobowy. Bieniasz oraz jadąca z nim Stanisława Kosiarska, doznali obrażeń ciała. (J)

Projekt nowego Programu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Wstęp

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa zapoczątkowała nową erę w dziejach ludzkości — erę upadku kapitalizmu i triumfu komunizmu. Socjalizm zatriumfował w Kraju Rad, odniósł decydujące zwycięstwo w krajach demokracji ludowej, stał się codzienną praktyką setek milionów ludzi, sztandarem ruchu rewolucyjnego klasy robotniczej całego świata.

Przed stu z górą laty wielcy nauczyciele proletariatu, Karol Marks i Fryderyk Engels w „Manifeście Komunistycznym" pisali: „Widmo krąży po Europie — widmo komunizmu". Projekt podkreśla, że przebyta została olbrzymia droga zroszona krwią bojowników o szczęście ludu, droga chlubnych zwycięstw i przejściowych porażek, zanim komunizm, który niegdyś wydawał się zaledwie widmem, stał się największą siłą współczesności, układem społecznym, które buduje się na olbrzymich przestrzeniach kuli ziemskiej.

Ośrodek międzynarodowego ruchu rewolucyjnego przesunął się na początku XX stulecia do Rosji. Kierowana przez Partię Bolszewików z Włodzimierzem Iljiczem Leninem na czele, bohaterska klasa robotnicza Rosji stała się awangardą tego ruchu. Wkroczywszy na widownię walki politycznej leninowska Partia Komunistyczna wysoko wzniosła nad światem sztandar rewolucyjnego marksizmu. Marksizm-leninizm stał się potężną ideową bronią rewolucyjnej przebudowy społeczeństwa. Na każdym etapie rozwoju historycznego partia kierując się nauką Marksa-Engelsa-Lenina rozwiązywała zadania sformułowane w sposób naukowy w jej programach.

Projekt wskazuje, że pierwszy Program Partii uchwalony na II Zjeździe w roku 1903, w którym partia nawoływała klasę robotniczą, wszystkich ludzi pracy Rosji do walki o obalenie samowładztwa carskiego, a następnie — ustroju burżuazyjno-obszarniczego i o ustanowienie dyktatury proletariatu, został wykonany. Wykonany został również drugi Program uchwalony na VIII zjeździe w 1919 r., w którym partia wysunęła zadania zbudowania społeczeństwa socjalistycznego.

Socjalizm zwyciężył w Związku Radzieckim całkowicie i ostatecznie.

Wielki czyn rewolucyjny dokonany przez naród radziecki rozkołysał i porwał masy ludowe wszystkich krajów i kontynentów. Nad światem przetacza się wielka ożywcza burza, zwiastująca wiosnę ludzkości. Rewolucje socjalistyczne w krajach Europy i Azji doprowadziły do powstania światowego systemu socjalistycznego. Potężna fala rewolucji narodowo-wyzwoleńczych zmiata system kolonialny imperializmu.

Współczesna epoka, której istotną treścią jest przechodzenie od kapitalizmu do socjalizmu, jest epoką walki dwóch przeciwstawnych systemów społecznych, epoką rewolucji socjalistycznych i rewolucji narodowo-wyzwoleńczych, epoką upadku imperializmu, likwidacji systemu kolonialnego, epoką wkraczania coraz to nowych narodów na drogę socjalizmu, epoką triumfu socjalizmu i komunizmu w skali światowej. W centrum współczesnej epoki znajduje się międzynarodowa klasa robotnicza i jej najważniejsze dzieło — światowy system socjalistyczny.

Obecnie Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego uchwala swój trzeci program — program zbudowania społeczeństwa komunistycznego.

Najważniejszym celem partii jest zbudowanie społeczeństwa komunistycznego, na którego sztandarze widnieją słowa „Od każdego według zdolności, każdemu — według potrzeb". W pełni zrealizowane zostanie hasło partii: „Wszystko dla człowieka, dla dobra człowieka".

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, wierna internacjonalizmowi proletariackiemu, zawsze kieruje się bojowym zawołaniem: „Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!". Partia uważa budownictwo komunistyczne w ZSRR za wielkie internacjonalistyczne zadanie narodu radzieckiego, odpowiadające interesom całego światowego systemu socjalistycznego, interesom międzynarodowego proletariatu, interesom całej ludzkości.

Komunizm spełnia dziejową misję wybawienia wszystkich ludzi od nierówności społecznej, od wszystkich form ucisku i wyzysku, od potworności wojny i ugruntowuje na ziemi pokój, pracę, wolność, równość i szczęście wszystkich narodów.

Część pierwsza

Przejście od kapitalizmu do komunizmu — to droga rozwoju ludzkości

Epokowy zwrot ludzkości od kapitalizmu do socjalizmu, zapoczątkowany przez Rewolucję Październikową — to naturalny wynik rozwoju społeczeństwa. Marksizm-leninizm, który odkrył obiektywne prawa rozwoju społecznego, wykazał właściwe kapitalizmowi sprzeczności, nieuchronność ich rewolucyjnego rozsadzenia i przejścia społeczeństwa do komunizmu.

Rozwój światowego kapitalizmu i rewolucyjnej walki klasy robotniczej całkowicie potwierdził słuszność zawartej w pierwszym i drugim Programie Partii marksistowsko-leninowskiej analizy kapitalizmu i jego najwyższego stadium — imperializmu.

Projekt stwierdza, że kapitalizm wkroczył w swoje ostatnie stadium — stadium kapitalizmu monopolistycznego, imperializmu.

Imperializm — to gnijący, umierający kapitalizm, to przedzień rewolucji socjalistycznej. Światowy system kapitalistyczny jako całość dojrzał do socjalnej rewolucji proletariatu.

Następnie projekt Programu traktuje o historycznym w skali światowej znaczeniu Rewolucji Październikowej, poddaje głębokiej analizie drogę, jaką naród radziecki przeszedł ku zwycięstwu socjalizmu w ZSRR oraz wyciąga zasadnicze wnioski z nauki, jaką dała ta droga.

W projekcie podkreśla się, że doświadczenia Związku Radzieckiego wykazały, iż narody mogą dojść do socjalizmu jedynie dzięki rewolucji socjalistycznej i sprawowaniu dyktatury przez proletariat.

Doświadczenie ZSRR całkowicie potwierdziło marksistowsko-leninowską naukę o decydującej roli partii komunistycznej w stworzeniu i rozwoju społeczeństwa socjalistycznego. Tylko partia konsekwentnie prowadząca klasową, proletariacką politykę, uzbrojona w przodującą teorię rewolucyjną, stanowiąca zwartą jedność, ściśle związana z masami, jest w stanie zorganizować i poprowadzić cały naród do zwycięstwa socjalizmu.

Praktyka największej na świecie rewolucji i socjalistycznej przebudowy społeczeństwa, które osiągnęło nie znane dotychczas szczyty rozwoju i rozkwitu, dowiodła historycznej słuszności leninizmu, zadała druzgocący cios ideologii socjalreformizmu.

Projekt podkreśla następnie, że Związek Radziecki rozwiązuje zadania budownictwa komunistycznego nie w osamotnieniu, lecz w bratniej rodzinie krajów socjalistycznych.

Klęska faszyzmu niemieckiego i militaryzmu japońskiego w drugiej wojnie światowej, klęska przy zadaniu której decydującą rolę odegrał Związek Radziecki, stworzyła warunki sprzyjające obaleniu władzy kapitalistów i obszarników przez narody szeregu krajów Europy i Azji. Na drogę budownictwa socjalistycznego wkroczyły narody Albanii, Bułgarii, Chin, Czechosłowacji, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polski, Rumunii, Węgier, Demokratycznej Republiki Wietnamu, a jeszcze wcześniej Mongolskiej Republiki Ludowej, które wraz ze Związkiem Radzieckim utworzyły obóz socjalistyczny. Na drogę socjalizmu wkroczyła również Jugosławia. Jednakże przywódcy jugosłowiańscy swoją rewizjonistyczną polityką przeciwstawili Jugosławię obozowi socjalistycznemu i międzynarodowemu ruchowi komunistycznemu oraz stworzyli niebezpieczeństwo utraty rewolucyjnych zdobyczy narodu jugosłowiańskiego.

Rewolucje socjalistyczne w krajach Europy i Azji zadały nowy potężny cios pozycjom imperializmu. Szczególnie ważne znaczenie miało zwycięstwo rewolucji w Chinach. Rewolucje w krajach Europy i Azji — to najdonioślejsze wydarzenie w dziejach świata po październiku 1917 roku.

Powstała nowa forma politycznej organizacji społeczeństwa — demokracja ludowa, jedna z form dyktatury proletariatu. Jest ona wyrazem specyfiki rozwoju rewolucji socjalistycznej w warunkach osłabienia imperializmu i zmiany układu sił na korzyść socjalizmu. Znalazły w niej również odbicie właściwości historyczne i narodowe tych krajów.

Ukształtował się światowy system socjalizmu — społeczna, gospodarcza i polityczna wspólnota wolnych, suwerennych narodów, kroczących drogą socjalizmu i komunizmu, złączonych jednością wspólnych interesów i celów, ścisłymi więzami międzynarodowej solidarności socjalistycznej.

Doświadczenie światowego systemu socjalistycznego potwierdziło konieczność najściślejszego sojuszu odpadających od kapitalizmu krajów, zespolenia ich wysiłków w budowie socjalizmu i komunizmu. Polityka izolowanego, odosobnionego od światowej wspólnoty krajów socjalistycznych budownictwa socjalistycznego, z teoretycznego punktu widzenia nie wytrzymuje krytyki, gdyż sprzeczna jest z obiektywnymi prawami rozwoju społeczeństwa socjalistycznego. Jest ona szkodliwa pod względem gospodarczym, ponieważ prowadzi do roztrwonienia pracy społecznej, do zwolnienia tempa wzrostu produkcji i do uzależnienia kraju od świata kapitalistycznego. Jest ona reakcyjna i niebezpieczna pod względem politycznym, ponieważ nie jednoczy lecz dzieli narody w obliczu zjednoczonego frontu sił imperialistycznych, podsyca tendencje burżuazyjno-nacjonalistyczne i może w ostatecznym wyniku doprowadzić do utraty zdobyczy socjalistycznych.

Praktyka narodów światowej wspólnoty socjalistycznej potwierdziła, że ich braterska jedność i współpraca odpowiada najważniejszym interesom narodowym każdego kraju. Umocnienie jedności światowego systemu socjalistycznego na gruncie internacjonalizmu proletariackiego jest nieodzownym warunkiem dalszych sukcesów wszystkich należących do niego państw.

Światowy system socjalistyczny pewnym krokiem zmierza do decydującego zwycięstwa w ekonomicznym współzawodnictwie z kapitalizmem. Już w najbliższym okresie zapewni on sobie przewagę nad światowym systemem kapitalistycznym pod względem ogólnych rozmiarów produkcji przemysłu i rolnictwa. W coraz większym stopniu wzrasta wpływ światowego systemu socjalistycznego na przebieg rozwoju społecznego w interesie pokoju, demokracji i socjalizmu.

Dużo miejsca poświęca projekt Programu analizie kryzysu współczesnego kapitalizmu światowego.

Imperializm — głosi projekt — wkroczył w okres schyłkowy, w okres zagłady. Nieodwracalny proces rozkładu ogarnął kapitalizm od fundamentów, aż do szczytu: jego ustrój ekonomiczny i państwowy, politykę i ideologię. Imperializm utracił bezpowrotnie władzę nad większą częścią ludzkości. Najważniejsza treść, główny kierunek i podstawowe cechy charakterystyczne dziejowego rozwoju ludzkości określane są przez światowy system socjalistyczny, przez siły walczące przeciwko imperializmowi, o socjalistyczne przeobrażenie społeczeństwa.

Pierwsza wojna światowa oraz Rewolucja Październikowa zapoczątkowały ogólny kryzys kapitalizmu. W toku drugiej wojny światowej i rewolucji socjalistycznych w szeregu krajów Europy i Azji, nastąpił drugi etap ogólnego kryzysu kapitalizmu. Obecnie kapitalizm światowy wkroczył w nowy, trzeci etap tego kryzysu. Najważniejsza cecha charakterystyczna tego nowego etapu polega na tym, że nie powstał on w związku z wojną światową.

Wskazując, iż w stadium imperializmu rozwija się szeroko kapitalizm państwowo-monopolistyczny, projekt Programu analizuje niezwykle głębokie sprzeczności, rozdzierające ten kapitalizm, podkreśla, że kapitalizm państwowo-monopolistyczny niesłychanie potęguje militaryzm. Dając ogromne zyski poszczególnym ugrupowaniom burżuazji monopolistycznej, militaryzm równocześnie rujnuje narody, wyczerpuje ich zasoby.

Program stwierdza dalej, że monopolistyczna burżuazja USA jest główną osłoją reakcji międzynarodowej. Podjęła się ona roli „zbawcy" kapitalizmu. Magnaci finansowi USA montują „święte przymierze" imperialistów, tworzą agresywne bloki wojskowe. Wojska amerykańskie i bazy wojskowe rozmieszcza się w najważniejszych punktach świata kapitalistycznego.

Podstawowa sprzeczność współczesnego świata — sprzeczność między socjalizmem i imperializmem — nie usuwa głębokich sprzeczności, rozdzierających świat kapitalistyczny. Utworzone pod egidą USA agresywne bloki wojskowe raz po raz przeżywają kryzys.

Pogłębiają się sprzeczności między głównymi mocarstwami imperialistycznymi.

Burżuazja monopolistyczna nawet bronią jądrową nie jest w stanie powstrzymać nieodwracalnych procesów dziejowych. Ludzkość poznała prawdziwe oblicze kapitalizmu. Setki milionów ludzi widzą, że kapitalizm to ustrój chaosu ekonomicznego i periodycznych kryzysów, chronicznego bezrobocia i masowej nędzy, rabunkowego marnotrawienia sił wytwórczych, ustrój, który stale niesie groźbę wojny. Ludzkość nie chce się pogodzić i nie pogodzi się z systemem kapitalizmu, który historycznie się przeżył.

Następny rozdział pierwszej części projektu poświęcony jest międzynarodowemu rewolucyjnemu ruchowi klasy robotniczej.

Międzynarodowy rewolucyjny ruch klasy robotniczej odniósł epokowe zwycięstwa. Główną jego zdobyczą jest światowy system socjalistyczny. Zwycięski socjalizm swym przykładem wywiera rewolucjonizujący wpływ na umysły ludzi pracy świata kapitalistycznego, zagrzewa ich do walki przeciwko imperializmowi i ogromnie ułatwia warunki tej walki.

W łonie społeczeństwa kapitalistycznego powstają, mnożą się i hartują siły społeczne, powołane do zapewnienia zwycięstwa socjalizmu. Na arenę światową wszedł nowy oddział proletariatu międzynarodowego — młody ruch robotniczy krajów wyzwolonych, zależnych i kolonialnych Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej. Powstały i wyrosły partie marksistowsko-leninowskie. Cieszą się one coraz większym autorytetem, stały się powszechnie uznaną siłą narodową, prowadzącą za sobą szerokie warstwy mas pracujących.

Międzynarodowy ruch rewolucyjny zdobył olbrzymie doświadczenie walki przeciwko imperializmowi i jego zausznikom w szeregach klasy robotniczej. Stał się on bardziej dojrzały pod względem ideologicznym, dysponuje dużą zorganizowaną siłą i ożywiony jest bojowym ofensywnym duchem. Wzrasta rola ruchu zawodowego, zrzeszającego wielkie masy ludzi pracy. Krajami kapitalizmu stale wstrząsają bitwy klasowe. Szerzą się bojowe wystąpienia klasy robotniczej w obronie jej interesów ekonomicznych i politycznych. Klasa robotnicza, masy pracujące niejednokrotnie stwarzały groźbę dla klasowego panowania burżuazji.

Ważnym warunkiem spełnienia dziejowej misji klasy robotniczej jest przezwyciężenie rozłamu w jej szeregach. Zespolonej klasie robotniczej, urzeczywistniającej jedność działania, nie oprze się żaden bastion imperializmu. Partie komunistyczne opowiadają się za współpracą z partiami socjaldemokratycznymi nie tylko w walce o pokój, o polepszenie warunków bytu mas pracujących, zachowanie i rozszerzenie ich praw i swobód demokratycznych, lecz także w walce o zdobycie władzy i zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego. Jednocześnie komuniści krytykują pozycje ideologiczne i prawicowooportunistyczną praktykę socjaldemokracji, demaskują prawicowych przywódców socjaldemokracji, którzy otwarcie przeszli na stronę burżuazji, wyrzekli się tradycyjnych postulatów socjalistycznych klasy robotniczej. Międzynarodowy ruch komunistyczny stał się obecnie tak potężny, że nie uda się go zmiażdżyć zjednoczonym siłom reakcji.

Ruch komunistyczny rośnie i hartuje się w walce z różnymi prądami oportunistycznymi. W obecnych warunkach główne niebezpieczeństwo w ruchu komunistycznym stanowi rewizjonizm, prawicowy oportunizm jako odzwierciedlenie wpływów burżuazji. Rewizjoniści negują historyczną konieczność rewolucji socjalistycznej i dyktatury proletariatu, kierowniczą rolę partii marksistowsko-leninowskiej, podważają podstawy internacjonalizmu proletariackiego, staczają się na pozycje nacjonalizmu.

Innym niebezpieczeństwem jest dogmatyzm i sekciarstwo, które pozostają w nieprzejednanej sprzeczności z twórczym rozwojem teorii rewolucyjnej, prowadzą do oderwania, izolowania komunistów od szerokich mas, skazują ich na bierne wyczekiwanie bądź popychają do lewackich, awanturniczych poczynań w walce rewolucyjnej, utrudniają właściwą ocenę zmieniającej się sytuacji i wykorzystanie nowych powstających możliwości w interesie klasy robotniczej i wszystkich sił demokratycznych. Dogmatyzm i sekciarstwo, jeśli się ich nie zwalcza konsekwentnie, również mogą stać się głównym niebezpieczeństwem na tym czy innym etapie rozwoju poszczególnych partii.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego (KPZR) wychodzi z założenia, że nieprzejednana walka z rewizjonizmem, dogmatyzmem i sekciarstwem, z wszelkimi odchyleniami od leninizmu jest niezbędnym warunkiem dalszego zacieśnienia jedności międzynarodowego ruchu komunistycznego, umocnienia obozu socjalistycznego.

W rozdziale, poświęconym ruchowi narodowo-wyzwoleńczemu, czytamy:

Świat przeżywa epokę burzliwych rewolucji narodowo-wyzwoleńczych. Podczas gdy imperializm zdławił niepodległość i wolność większości narodów, zakuł je w kajdany potwornej niewoli kolonialnej, to powstanie socjalizmu oznacza początek ery wyzwolenia uciśnionych narodów. Potężna fala rewolucji narodowo-wyzwoleńczych zmiata system kolonialny, podważa podstawy imperializmu. Na miejscu byłych kolonii i półkolonii powstały i powstają młode suwerenne państwa.

Lecz walka nie jest jeszcze zakończona. Narody zrywające kajdany kolonializmu osiągnęły różny stopień wyzwolenia. Wiele z nich po stworzeniu państw narodowych walczy o samodzielność gospodarczą i umocnienie niezawisłości politycznej. Powstają do walki z imperializmem i reakcyjnymi reżimami proimperialistycznymi narody krajów formalnie samodzielnych, faktycznie zaś pozostające w politycznej i gospodarczej zależności od monopoli zagranicznych. Bohaterską walkę przeciwko obcym ciemiężcom toczą narody, które nie zrzuciły jeszcze kajdanów niewoli kolonialnej.

Podstawowym warunkiem rozstrzygnięcia ogólnonarodowych zadań jest konsekwentna walka z imperializmem. Imperializm stara się utrzymać byłe kolonie i półkolonie w systemie gospodarki kapitalistycznej, utrwalić ich nierównoprawną sytuację w tym systemie. Główną ostoją współczesnego kolonializmu jest imperializm Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Rewolucja narodowo-wyzwoleńcza nie kończy się z chwilą zdobycia niezawisłości politycznej. Niezawisłość ta będzie chwiejna i prze-

(CIĄG DALSZY NA STRONIE 4)

Projekt nowego Programu

(CIĄG DALSZY ZE STRONY 3)

kształci się w fikcję, jeżeli rewolucja nie doprowadzi do głębokich zmian w życiu społecznym i ekonomicznym, nie rozwiąże pilnych żądań odrodzenia narodowego.

Najbardziej konsekwetnym bojownikiem walczącym o doprowadzenie do końca tej rewolucji, o interesy narodowe i postęp społeczny jest klasa robotnicza.

Projekt stwierdza, że jednym z żywotnych problemów, jakie stoją przed krajami wyzwolonymi z jarzma kolonializmu, to zagadnienie, jaką drogą one pójdą: drogą rozwoju kapitalistycznego czy niekapitalistycznego.

Droga kapitalizmu — to droga cierpień mas ludowych.

Droga socjalizmu — to droga narodów do wolności i szczęścia.

Przed narodami krajów słabo rozwiniętych pod względem gospodarczym otwierają się szerokie perspektywy na drodze utworzenia i rozwoju państwa demokracji narodowej. Podstawę polityczną państwa demokracji narodowej stanowi blok wszystkich postępowych, patriotycznych sił, walczących o całkowite zapewnienie niepodległości, o szeroką demokrację, o doprowadzenie do końca rewolucji antyimperialistycznej, antyfeudalnej, demokratycznej.

KPZR uważa braterski sojusz z narodami, które zrzuciły jarzmo kolonialne i półkolonialne, za jeden z kamieni węgielnych swej polityki międzynarodowej.

Projekt Programu wskazuje następnie, że we współczesnym świecie toczy się zacięta walka dwóch ideologii — komunistycznej i burżuazyjnej. Walka ta jest odzwierciedleniem w duchowym życiu ludzkości historycznego procesu przechodzenia od kapitalizmu do socjalizmu.

Nowa epoka przyniosła prawdziwy triumf rewolucyjnego światopoglądu proletariatu. Marksizm-leninizm zawładnął umysłami postępowej ludzkości.

Burżuazyjne doktryny i szkoły nie wytrzymały próby historii. Nie mogły i nie mogą udzielić naukowo uzasadnionej odpowiedzi na pytania, jakie stawia życie. Burżuazja nie potrafi już wysunąć ideałów, które byłyby w stanie porwać masy ludowe. Ideologia burżuazyjna przeżywa głęboki kryzys.

Reakcja imperialistyczna mobilizuje wszystkie środki ideologicznego oddziaływania na masy, usiłując oszkalować komunizm i jego szczytne ideały, obronić kapitalizm. Podstawową broń ideowo-polityczną imperializmu stanowi antykomunizm, którego główną treścią jest rzucanie oszczerstw na ustrój socjalistyczny, przedstawianie w fałszywym świetle polityki i celów partii komunistycznych, nauki marksizmu-leninizmu.

Projekt Programu zawiera głęboko uzasadnioną krytykę wszelkiego rodzaju „teorii", maskujących eksploatatorską istotę ustroju burżuazyjnego, „teorii" upiększających kapitalizm.

Kapitał monopolistyczny wskrzesza ideologię faszyzmu — ideologię skrajnego szowinizmu i rasizmu.

Walka ideologiczna burżuazji imperialistycznej wymierzona jest swym ostrzem przede wszystkim przeciwko klasie robotniczej i jej partiom marksistowsko-leninowskim. Odzwierciedleniem wpływu burżuazji na klasę robotniczą jest socjaldemokratyzm w ruchu robotniczym i rewizjonizm w ruchu komunistycznym.

Współczesna prawica socjaldemokratyczna pozostaje najważniejszym ideowym i politycznym oparciem burżuazji wewnątrz ruchu robotniczego. Eklektycznie łączy ona dawne idee oportunistyczne z „najnowszymi" teoriami burżuazyjnymi. Prawicowy odłam socjaldemokracji ostatecznie zerwał z marksizmem i przeciwstawił naukowemu socjalizmowi tak zwany socjalizm demokratyczny.

Ostatni rozdział pierwszej części projektu Programu poświęcony jest sprawom pokojowego współistnienia i walki o pokój powszechny

Za główny cel swej polityki zagranicznej KPZR uważa zapewnienie pokojowych warunków dla zbudowania społeczeństwa komunistycznego w ZSRR i rozwoju światowego systemu socjalizmu oraz uratowanie ludzkości, wspólnie ze wszystkimi narodami miłującymi pokój, od niszczycielskiej wojny światowej. KPZR wychodzi z założenia, że na świecie powstały i rosną siły zdolne do zachowania i umocnienia powszechnego pokoju. Powstają możliwości ugruntowania się zasadniczo nowych stosunków między państwami.

Imperializm nie zna innych stosunków między państwami prócz stosunków panowania i podporządkowania, uciskania słabych przez silnych. Stosunki międzynarodowe opiera on na dyktacie i groźbach, przemocy i samowoli. Agresywne wojny traktuje jako naturalny środek rozstrzygania kwestii międzynarodowych.

Socjalizm przeciwstawia imperializmowi nowy typ stosunków międzynarodowych. Polityka zagraniczna państw socjalistycznych, u której podstaw leżą zasady pokoju, równouprawnienia i samostanowienia narodów, poszanowania niepodległości i suwerenności wszystkich krajów, jak również uczciwe, humanitarne metody dyplomacji socjalistycznej, wywierają wzrastający wpływ na sytuację światową.

Główne zagadnienie współczesności — to problem wojny i pokoju. Jedynym źródłem niebezpieczeństwa wojny jest imperializm. Obóz imperialistyczny przygotowuje najstraszliwszą zbrodnię wobec ludzkości — światową wojnę termojądrową, która może spowodować niesłychane zniszczenia całych krajów, wyniszczyć całe narody. Problem pokoju i wojny stał się problemem życia i śmierci setek milionów ludzi.

Wspólnym wysiłkiem potężnego obozu socjalistycznego, miłujących pokój państw niesocjalistycznych, międzynarodowej klasy robotniczej i wszystkich sił broniących sprawy pokoju można zapobiec wojnie światowej. Zwycięstwo socjalizmu na całym świecie ostatecznie usunie społeczne i narodowe przyczyny wszelkich wojen. Wyeliminować wojny, ustanowić wieczysty pokój na ziemi — oto dziejowa misja komunizmu.

Radykalną drogą do zapewnienia trwałego pokoju jest powszechne i całkowite rozbrojenie pod ścisłą kontrolą międzynarodową.

Socjalizm zaproponował ludzkości jedynie rozsądną zasadę stosunków między państwami w warunkach podziału świata na dwa systemy — zasadę pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych, wysuniętą przez W. I. Lenina.

Pokojowe współistnienie państw socjalistycznych i kapitalistycznych jest obiektywną koniecznością rozwoju społeczeństwa ludzkiego. Wojna nie może i nie powinna być środkiem rozstrzygania sporów międzynarodowych.

Związek Radziecki konsekwentnie broni i będzie bronił polityki pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych.

Część druga

Zadania Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego w budowie społeczeństwa komunistycznego

Zbudowanie społeczeństwa komunistycznego stało się bezpośrednim praktycznym zadaniem narodu radzieckiego. Stopniowe przerastanie socjalizmu w komunizm jest obiektywną prawidłowością; przygotował je cały poprzedni rozwój radzieckiego społeczeństwa socjalistycznego.

Komunizm jest to bezklasowy ustrój społeczny z jednolitą ogólnonarodową własnością środków produkcji, zupełną równością socjalną wszystkich członków społeczeństwa, gdzie wraz ze wszechstronnym rozwojem ludzi wzrosną również siły wytwórcze na podstawie stale rozwijającej się nauki i techniki, wszystkie źródła bogactwa społecznego popłyną szerokim strumieniem i urzeczywistni się wielka zasada „od każdego według zdolności, każdemu według potrzeb". Komunizm jest to wysoko zorganizowane społeczeństwo wolnych i świadomych pracowników, w którym ugruntuje się samorząd społeczny, praca stanie się dla wszystkich pierwszą potrzebą i koniecznością życiową, zdolności każdego będą wykorzystywane z największym pożytkiem dla narodu.

Wysokie uświadomienie komunistyczne, pracowitość i dyscyplina, wierność społecznym interesom — oto nieodłączne cechy człowieka społeczeństwa komunistycznego.

W warunkach komunizmu całkowicie zanikają klasy, różnice społeczno-ekonomiczne oraz kulturalne i bytowe między miastem a wsią; pod względem poziomu rozwoju sił wytwórczych i charakteru pracy, form stosunków produkcyjnych, warunków bytowych, stopnia dobrobytu ludności, wieś podnosi się do poziomu miasta. Wraz ze zwycięstwem komunizmu nastąpi organiczne połączenie pracy umysłowej i fizycznej w działalności produkcyjnej ludzi. Inteligencja przestanie być odrębną wartwą społeczną, ponieważ ludzie pracy fizycznej ze względu na swój poziom kulturalny i techniczny osiągną poziom ludzi pracy umysłowej.

Społeczeństwo komunistyczne, oparte na wysoko zorganizowanej produkcji i rozwiniętej technice, zmienia charakter pracy, ale nie uwalnia od niej członków społeczeństwa. Nie będzie to bynajmniej społeczeństwo anarchii, próżniactwa i bezczynności. Każdy będzie brał udział w pracy społecznej i zapewniał nieustanny wzrost dóbr materialnych i duchowych społeczeństwa. Praca i dyscyplina nie będą ciężarem dla człowieka; działalność produkcyjna przestanie być tylko środkiem do życia i przekształci się w prawdziwą twórczość, źródło radości.

Komunizm jest wyższą formą organizacji życia społecznego. Wszystkie komórki organizacyjne, wszyskie stowarzyszenia samorządowe będą harmonijnie powiązane w ogólnej planowo zorganizowanej gospodarce, w jednolitym rytmie pracy społecznej.

Komunizmowi będzie towarzyszyło coraz większe wszechstronne zbliżenie narodów na podstawie całkowitej wspólnoty interesów gospodarczych, politycznych i duchowych, braterskiej przyjaźni i współpracy.

Komunizm jest to ustrój, w którym rozkwitają i w całej pełni ujawniają się zdolności i talenty, najlepsze cechy moralne wolnego człowieka. Stosunki rodzinne całkowicie uwolnione zostaną od względów materialnych i będą w pełni opierały się na uczuciu wzajemnej miłości i przyjaźni.

Określając podstawowe zadania budownictwa społeczeństwa komunistycznego, partia kieruje się genialną tezą W. I. Lenina: „Komunizm jest to władza radziecka plus elektryfikacja całego kraju".

KPZR jako partia naukowego komunizmu wysuwa i rozstrzyga zadania budownictwa komunistycznego w miarę przygotowania i dojrzewania przesłanek materialnych i duchowych, kierując się tym, że nie wolno przeskakiwać przez niezbędne etapy rozwoju, podobnie jak poprzestawać na tym, co zostało już osiągnięte, hamować marsz naprzód. Zadania budownictwa komunistycznego realizuje się kolejnymi etapami.

W najbliższym dziesięcioleciu (lata 1961—1970) Związek Radziecki tworząc materialno-techniczną bazę komunizmu wyprzedzi pod względem produkcji w przeliczeniu na jednego mieszkańca najpotężniejszy i najbogatszy kraj kapitalizmu — USA; znacznie podniesie się stopa życiowa i poziom kulturalny i techniczny ludzi pracy; wszyscy będą mieli zapewniony dostatek materialny; wszystkie kołchozy i sowchozy przekształcą się w wysoko wydajne i wysoko dochodowe gospodarstwa; w zasadzie zostanie zaspokojone zapotrzebowanie ludzi radzieckich na wygodne mieszkania, zaniknie ciężka praca fizyczna; ZSRR stanie się krajem o najkrótszym dniu pracy.

W drugim dziesięcioleciu (lata 1971—1980) stworzona zostanie materialno-techniczna baza komunizmu, całej ludności zapewniona zostanie obfitość dóbr materialnych i kulturalnych; społeczeństwo radzieckie przybliży się bezpośrednio do realizacji zasady podziału według potrzeb, nastąpi stopniowe przejście do jednolitej własności ogólnonarodowej. Tak więc w ZSRR zostanie zbudowane w zasadzie społeczeństwo komunistyczne. Budowa społeczeństwa komunistycznego zostanie całkowicie zakończona w następnym okresie.

Naczelne zadanie ekonomiczne partii i narodu radzieckiego—głosi dalej projekt Programu — polega na tym, aby w ciągu dwóch dziesięcioleci stworzyć materialno-techniczną bazę komunizmu.

ZSRR dysponować będzie niesłychanie potężnymi siłami wytwórczymi, przewyższy poziom techniczny najbardziej rozwiniętych krajów i zajmie pierwsze miejsce na świecie pod względem produkcji przypadającej na jednego mieszkańca. Będzie to podstawa stopniowego przekształcania socjalistycznych stosunków społecznych w stosunki komunistyczne, takiego rozwoju przemysłu i rolnictwa, który pozwoli obficie zaspokajać potrzeby społeczeństwa i wszystkich jego obywateli.

KPZR przewiduje zwiększenie rozmiarów produkcji przemysłowej: w ciągu najbliższych 10 lat — w przybliżeniu dwa i pół raza, a więc przekroczenie obecnych rozmiarów produkcji przemysłowej USA;

W ciągu 20 lat — co najmniej 6 razy, a więc pozostawienie daleko w tyle obecnych ogólnych rozmiarów produkcji przemysłowej USA.

W tym celu należy podnieść wydajność pracy w przemyśle w ciągu 10 lat przeszło dwukrotnie, w ciągu zaś 20 lat — od czterech do czterech i pół raza. W ciągu 20 lat wydajność pracy w przemyśle radzieckim przekroczy obecny poziom wydajności pracy w USA w przybliżeniu dwukrotnie, natomiast pod względem wydajności pracy na godzinę — w związku ze skróceniem dnia pracy w ZSRR — w jeszcze większym stopniu.

W drugim dziesięcioleciu elektryfikacja całego kraju zostanie w zasadzie zakończona. Roczna produkcja energii elektrycznej powinna osiągnąć w końcu dziesięciolecia 900—1000 miliardów, w końcu zaś drugiego dziesięciolecia — 2700 — 3000 miliardów kilowatogodzin.

W ciągu 20 lat hutnictwo metali żelaznych osiągnie poziom pozwalający na wytapianie przeciętnie 250 milionów ton stali rocznie. Realizowana będzie konsekwentnie linia polegającą na udzielaniu pierwszeństwa wydobyciu ropy naftowej i gazu ze wzrastającym ich wykorzystaniem jako surowca dla produkcji chemicznej. Wydobycie ropy naftowej powinno całkowicie zaspokoić wszystkie potrzeby gospodarki narodowej.

Jednym z największych zadań jest maksymalny rozwój przemysłu chemicznego, całkowite wykorzystanie we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej osiągnięć współczesnej chemii.

Pierwszorzędne znaczenie dla technicznej rekonstrukcji całej gospodarki narodowej ma rozwój przemysłu maszynowego.

Na podstawie rozwoju przemysłu maszynowego w pierwszym dziesięcioleciu zrealizuje się kompleksową mechanizację w przemyśle, rolnictwie, budownictwie, transporcie, przy pracach przeładunkowych, w gospodarce komunalnej.

W ciągu dwudziestolecia zrealizuje się na masową skalę kompleksową automatyzację produkcji z przechodzeniem w coraz większym stopniu do oddziałów i zakładów—automatów. Przyśpieszy się zastosowanie wysoce udoskonalonych systemów sterowania automatycznego.

Nastąpi dalszy szybki rozwój najnowszej techniki odrzutowej, przede wszystkim w dziedzinie komunikacji powietrznej, a również dla opanowania przestrzeni kosmicznej.

KPZR dołoży wysiłków, aby zapewnić szybki wzrost produkcji artykułów powszechnego użytku. Rosnące zasoby przemysłu muszą być coraz bardziej obracane na wszechstronne zaspokojenie potrzeb ludzi radzieckich, na budowę i wyposażenie przedsiębiorstw i instytucji pracujących dla zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb ludności.

Rozwinięte budownictwo komunistyczne wymaga coraz racjonalniejszego rozmieszczenia przemysłu, które zapewni oszczędność pracy społecznej, kompleksowy rozwój rejonów i specjalizację ich gospodarki, usunie nadmierne skupienie ludności w wielkich miastach, przyczyni się do przezwyciężenia istotnych różnic między miastem i wsią, do dalszego zrównania poziomu rozwoju gospodarczego różnych rejonów kraju.

W celu wygrania na czasie przede wszystkim będą wykorzystywane bogactwa naturalne, które można szybko zagospodarować i które dają największy efekt w gospodarce narodowej.

Partia będzie ze wszechmiar przyczyniała się do maksymalnego przyśpieszania postępu naukowo-technicznego, do dalszego zwiększania roli nauki w budowie społeczeństwa komunistycznego. Nauka stanie się w pełnym stopniu bezpośrednią siłą wytwórczą.

Partia organizuje potężny rozwój sił wytwórczych rolnictwa, który pozwoli rozstrzygnąć dwa podstawowe, ściśle związane ze sobą zadania:

a) osiągnąć obfitość artykułów spożywczych wysokiej jakości dla ludności i surowca dla przemysłu;
b) zapewnić stopniowo przechodzenie wsi radzieckiej do komunistycznych stosunków społecznych oraz zlikwidować w zasadzie różnicę między miastem a wsią.

Główna droga rozwoju rolnictwa i zaspokojenia wzrastającego zapotrzebowania kraju na produkcję rolną — to wszechstronna mechanizacja i konsekwentna intensyfikacja. Rolnictwo będzie się przybliżało do poziomu przemysłu pod względem technicznego wyposażenia i organizacji produkcji; praca w rolnictwie przekształci się w odmianę pracy w przemyśle; zależność rolnictwa od zjawisk żywiołowych znacznie się zmniejszy, a następnie zostanie sprowadzona do minimum.

Dalszy marsz wsi do komunizmu będzie się odbywał drogą rozwoju i doskonalenia obu form socjalistycznej gospodarki — kołchozów i sowchozów.

Rozkwit ekonomiczny ustroju kołchozowego stwarza warunki do stopniowego zbliżania, a w perspektywie do zespolenia własności kołchozowej z ogólnonarodową w jedną własność komunistyczną.

W celu całkowitego zaspokojenia zapotrzebowania całej ludności i gospodarki narodowej na artykuły rolne wysuwa się zadanie zwiększenia ogólnych rozmiarów produkcji rolnictwa w ciągu 10 lat w przybliżeniu dwu i pół-krotnego, a w ciągu 20 lat — trzy i półkrotnego.

Wzrost produkcji rolnictwa powinien wyprzedzać wzrastający na nią popyt. Związek Radziecki w pierwszym dziesięcioleciu wyprzedzi Stany Zjednoczone pod względem produkcji podstawowych artykułów rolnych w przeliczeniu na jednego mieszkańca.

Podstawowym ogniwem dalszego rozwoju całego rolnictwa, bazą szybkiego wzrostu hodowli jest przyśpieszony rozwój produkcji zboża. Globalna produkcja zboża zwiększy się w ciągu dwudziestolecia przeszło dwukrotnie, a plony się podwoją.

W szybkim tempie rozwijać się będzie hodowla. Produkcja artykułów hodowlanych zwiększy się: mięsa w pierwszym dziesięcioleciu mniej więcej trzy razy, w ciągu zaś 20 lat — prawie cztery razy; mleka — w ciągu 10 lat przeszło dwa razy, w ciągu zaś 20 lat — niemal trzy razy.

Wydajność pracy w rolnictwie zwiększy się w ciągu 10 lat co najmniej dwa i pół raza, w ciągu zaś 20 lat — 5-6 razy.

W toku rozwoju produkcji w kołchozach i sowchozach oraz doskonalenia w nich stosunków społecznych, rolnictwo podnosi się na wyższy szczebel, dający możność przejścia do komunistycznych form produkcji i podziału. Pod względem warunków ekonomicznych kołchozy zrównają się z ogólnonarodowymi przedsiębiorstwami rolniczymi. Przekształcą się one w wysoko rozwinięte, zmechanizowane gospodarstwa. Dzięki wysokiej wydajności pracy wszystkie kołchozy staną się ekonomicznie potężne i kołchoźnicy będą żyli w dostatku, ich potrzeby będą całkowicie zaspokajane przez uspołecznione gospodarstwa kołchozów. Będą oni mogli korzystać z usług stołówek, piekarni, pralni, przedszkoli i żłobków dziecięcych, klubów, bibliotek, stadionów. Wynagrodzenie za pracę kołchoźników stanie się takie jak w przedsiębiorstwach ogólnonarodowych, otrzymają oni wszystkie rodzaje ubezpie-

(CIĄG DALSZY NA STRONIE 5)

Projekt nowego Programu

(CIĄG DALSZY ZE STRONY 4)

czeń społecznych (emerytury, urlopy itd) z funduszów kołchozowych i państwowych.

Likwidacja społeczno-ekonomicznych i kulturalno-bytowych różnic między miastem a wsią będzie jednym z największych rezultatów budownictwa komunistycznego.

Dużą uwagę poświęca projekt sprawom podnoszenia poziomu kierownictwa gospodarczego i planowania.

Budownictwo komunistyczne zakłada maksymalny rozwój demokratycznych podstaw zarządzania przy umocnieniu i udoskonaleniu scentralizowanego państwowego kierownictwa gospodarki narodowej. W ramach jednolitego narodowego planu gospodarczego będzie również nadal rozszerzać się samodzielność gospodarcza i uprawnienia terenowych organów i przedsiębiorstw. W planowaniu coraz bardziej wzrastającą rolę powinny odgrywać plany i propozycje wysuwane od dołu, poczynając od przedsiębiorstw.

W budownictwie komunistycznym należy całkowicie wykorzystać stosunki towarowo-pieniężne zgodnie z nową treścią, właściwą im w okresie socjalizmu. Wielką rolę przy tym odgrywa zastosowanie takich narzędzi rozwoju ekonomiki, jak rozrachunek gospodarczy, pieniądze, cena, koszty własne, zysk, handel, kredyt, finanse. Wraz z przejściem do jednolitej ogólnonarodowej komunistycznej formy własności i do komunistycznego systemu podziału, stosunki towarowo-pieniężne przeżyją się pod względem ekonomicznym i zanikną.

W całym okresie rozwiniętego budownictwa komunistycznego utrzymuje się ważna rola budżetu w podziale produktu społecznego i dochodu narodowego. Nastąpi dalsze umocnienie systemu pieniężno-kredytowego, umocnienia waluty radzieckiej, wzrastać będzie coraz bardziej kurs rubla na podstawie wzrostu jego siły nabywczej, nastąpi umocnienie roli rubla na arenie międzynarodowej.

W dziedzinie podnoszenia dobrobytu ludności, KPZR wysuwa zadanie o epokowym znaczeniu - zadanie zapewnienia w Związku Radzieckim stopy życiowej wyższej niż w którymkolwiek kraju kapitalizmu.

Partia wychodzi z leninowskiego założenia, że budownictwo komunistyczne powinno się opierać na zasadzie materialnego zainteresowania. Wynagrodzenie według pracy w ciągu nadchodzącego dwudziestolecia pozostanie podstawowym źródłem zaspokajania materialnych i kulturalnych potrzeb ludzi pracy.

Równocześnie w miarę zbliżania się do komunizmu osobiste potrzeby będą coraz pełniej zaspokajane ze społecznych funduszów spożycia, tempo ich wzrostu przewyższy tempo wzrostu indywidualnego wynagrodzenia według pracy. Przejście do komunistycznego podziału dóbr zakończy się wówczas, gdy zasada podziału według pracy zdezaktualizuje się do końca, to jest, gdy nastąpi obfitość dóbr materialnych i kulturalnych i praca stanie się dla wszystkich członków społeczeństwa pierwszą potrzebą życiową.

Dochód narodowy ZSRR w ciągu najbliższych 10 lat zwiększy się niemal dwu i półkrotnie, a w ciągu 20 lat — mniej więcej pięciokrotnie. Realne dochody przypadające w przeliczeniu na jednego mieszkańca wzrosną w ciągu 20 lat przeszło trzy i pół raza.

W ciągu przyszłych 10 lat realne dochody robotników i pracowników umysłowych (z uwzględnieniem funduszów społecznych) średnio na jednego zatrudnionego zwiększą się prawie dwukrotnie, a w ciągu 20 lat — mniej więcej trzy — trzy i pół raza. Już w najbliższym dziesięcioleciu zapewnione będzie zwiększenie realnych dochodów robotników i pracowników umysłowych otrzymujących stosunkowo mniejsze wynagrodzenie do takiego poziomu, że w kraju nie pozostaną nisko wynagradzane kategorie robotników i pracowników umysłowych.

Na podstawie szybszego tempa wzrostu wydajności pracy kołchoźników ich realne dochody będą wzrastały przeciętnie szybciej niż dochody robotników i zwiększą się w przeliczeniu na jednego zatrudnionego w najbliższym dziesięcioleciu przeszło dwukrotnie, w ciągu zaś 20 lat — przeszło czterokrotnie.

Znacznie zwiększy się wynagrodzenie za pracę takich licznych warstw inteligencji radzieckiej, jak inżynierowie i technicy, agronomowie i zootechnicy, nauczyciele oraz pracownicy służby zdrowia i kultury.

Odpowiednio do wzrostu dochodów ludności nastąpi szybki wzrost ogólnego poziomu spożycia. Cała ludność będzie mogła pod dostatkiem zaspokajać swe zapotrzebowanie na urozmaicone artykuły spożywcze wysokiej jakości.

W drugim dziesięcioleciu osiągnie się obfitość dóbr materialnych i kulturalnych dla całej ludności, powstaną materialne przesłanki zakończenia w następnym okresie przejścia do komunistycznej zasady podziału dóbr według potrzeb.

KPZR wysuwa zadanie rozwiązania najbardziej palącego problemu w dziedzinie podnoszenia dobrobytu narodu radzieckiego — problemu mieszkaniowego. W wyniku drugiego dziesięciolecia każda rodzina, z rodzinami nowożeńców włącznie, będzie miała wygodne mieszkanie, odpowiadające wymogom higieny i kultury. Chłopskie domy starego typu w zasadzie zostaną zastąpione przez nowoczesne domy, albo tam, gdzie jest to możliwe, będą przebudowane i wyposażone w niezbędne wygody. W ciągu drugiego dziesięciolecia korzystanie z mieszkań stopniowo stanie się bezpłatne dla wszystkich obywateli. Korzystanie z komunikacji komunalnej (tramwaj, autobus, trolejbus, metro) w drugim dziesięcioleciu stanie się bezpłatne, a w końcu tego okresu staną sę bezpłatne również usługi komunalne: korzystanie z wody, gazu, ogrzewania.

W ciągu najbliższych 10 lat zrealizuje się przejście na sześciogodzinny dzień pracy — z jednym w tygodniu dniem wolnym od pracy lub na 34—36 godzinny tydzień pracy — z dwoma dniami wolnymi od pracy, a dla pracowników zatrudnionych pod ziemią i w gałęziach produkcji, gdzie warunki są szkodliwe dla zdrowia — na 5-godzinny dzień pracy lub na 30-godzinny pięciodniowy tydzień pracy.

W drugim dziesięcioleciu na podstawie odpowiedniego wzrostu wydajności pracy rozpocznie się przechodzenie do jeszcze krótszego tygodnia pracy.

Tak więc Związek Radziecki stanie się krajem o najkrótszym na świecie i równocześnie najwydajniejszym i najwyżej wynagradzanym dniu pracy.

Wraz ze skróceniem dnia roboczego zwiększą się coroczne płatne urlopy ludzi pracy.

W wyniku wykonania zadań wytyczonych przez partię w dziedzinie podnoszenia dobrobytu narodu, Związek Radziecki znacznie posunie się naprzód na drodze praktycznej realizacji komunistycznej zasady podziału według potrzeb.

W końcu dwudziestolecia społeczne fundusze konsumpcyjne będą w sumie wynosić przeciętnie połowę całej sumy realnych dochodów ludności. Da to możność zapewnić na koszt społeczeństwa:

— bezpłatne utrzymanie dzieci w zakładach opieki nad dzieckiem i szkołach — internatach (na życzenie rodziców);

— materialne zaopatrzenie niezdolnych do pracy;

— bezpłatną naukę we wszystkich szkołach i uczelniach;

— bezpłatną opiekę lekarską dla wszystkich obywateli, łącznie z korzystaniem z lekarstw i leczeniem sanatoryjnym;

— bezpłatne korzystanie z mieszkań, a następnie z usług komunalnych;

— bezpłatne korzystanie z komunikacji komunalnej;

— bezpłatne korzystanie z niektórych rodzajów usług bytowych;

— konsekwentne zmniejszanie opłaty i częściowo bezpłatne korzystanie z domów wypoczynkowych, pensjonatów i baz turystycznych;

— zapewnienie ludności w coraz szerszym zakresie zasiłków, ulg i stypendiów (zasiłki dla matek samotnych, stypendia dla studentów);

— stopniowe przejście do bezpłatnego żywienia zbiorowego (obiady) w przedsiębiorstwach, instytucjach i dla zatrudnionych w produkcji kołchoźników.

Nakreślony program może być pomyślnie wykonany w warunkach pokoju. Skomplikowanie się sytuacji międzynarodowej i spowodowane tym niezbędne zwiększenie wydatków na obronę może zahamować realizację planów podniesienia dobrobytu narodu. Trwała normalizacja stosunków międzynarodowych, zmniejszenie wydatków na cele wojskowe, a zwłaszcza urzeczywistnienie powszechnego i całkowitego rozbrojenia na podstawie odpowiedniego porozumienia między państwami, dałoby możność znacznego przekroczenia planów podniesienia stopy życiowej ludzi pracy.

Następnie projekt Programu omawia zadania partii w dziedzinie budownictwa państwowego i dalszego rozwoju demokracji socjalistycznej.

Zrodzona przez rewolucję socjalistyczną dyktatura proletariatu odegrała epokową rolę, zapewniając zwycięstwo socjalizmu w ZSRR. Równocześnie w procesie budowania socjalizmu sama ona uległa zmianom. W związku z likwidacją klas wyzyskujących obumarła funkcja łamania ich oporu. Nastąpił wszechstronny rozwój głównej funkcji państwa socjalistycznego — gospodarczo — organizatorskiej i kulturalno - wychowawczej. Państwo socjalistyczne wkroczyło w nową fazę. Rozpoczął się proces przerastania państwa w ogólnonarodową organizację pracowników społeczeństwa socjalistycznego.

Klasa robotnicza jest jedyną w dziejach klasą, która nie stawia sobie za cel uwiecznienie swej władzy. Zapewniwszy całkowite i ostateczne zwycięstwo socjalizmu — pierwszej fazy komunizmu — i przejście społeczeństwa do rozwiniętego budownictwa komunistycznego, dyktatura proletariatu spełniła swą dziejową misję i z punktu widzenia zadań wewnętrznego rozwoju przestała być niezbędna w ZSRR. Państwo, które powstało jako państwo dyktatury proletariatu, przekształciło się w państwo ogólnonarodowe, w organ wyrażający interesy i wolę całego narodu.

Projekt stwierdza następnie, że dyktatura klasy robotniczej przestaje być konieczna wcześniej, niż państwo, przestanie istnieć. Państwo jako ogólnonarodowa organizacja utrzyma się do całkowitego zwycięstwa komunizmu.

Wszechstronne rozwijanie i doskonalenie demokracji socjalistycznej, aktywny udział wszystkich obywateli w rządzeniu państwem, w kierowaniu budownictwem gospodarczym i kulturalnym, usprawnienie pracy aparatu państwowego i wzmożenie kontroli narodu nad jego działalnością — taki oto jest główny kierunek rozwoju państwowości socjalistycznej w okresie budowy komunizmu. W procesie dalszego rozwoju demokracji socjalistycznej nastąpi stopniowe przekształcanie organów władzy państwowej w organy samorządu społecznego.

W toku budownictwa komunistycznego wzrastać będzie rola rad, które stały się wszechobejmującą organizacją ludu, uosobieniem jego jedności. Rady, łącząc w sobie cechy organizacji państwowej i społecznej, w coraz większym stopniu występują w charakterze organizacji społecznych z szerokim i bezpośrednim udziałem mas w ich działalności.

Partia uważa za niezbędne doskonalenie form przedstawicielstwa ludowego i rozwijanie demokratycznych zasad radzieckiego systemu wyborczego.

Aby zapewnić polepszenie pracy rad i przypływ do nich nowych sił, aby przez szkołę rządzenia państwem przeszły nowe setki tysięcy i miliony ludzi pracy, wskazane jest przy każdych wyborach odnawianie co najmniej jednej trzeciej składu deputowanych do rad.

W celu wciągnięcia do organów kierowniczych jak najszerszego kręgu ludzi zdolnych, a także w celu wykluczenia możliwości nadużywania władzy przez poszczególnych pracowników administracji państwowej, partia uważa za niezbędne systematyczne odnawianie składu organów kierowniczych. Celowe jest wprowadzenie zasady, zgodnie z którą pracownicy na kierowniczych stanowiskach w organach ogólnozwiązkowych, republikańskich i terenowych mogliby być wybierani na swe stanowiska z reguły nie na wiecej niż na trzy kolejne kadencje.

Projekt Programu podkreśla, że omawianie przez ludzi pracy projektów ustaw i innych uchwał zarówno o znaczeniu ogólnopaństwowym, jak i terenowym powinno się stać systemem. Najważniejsze projekty ustaw należy stawiać pod ogólnonarodowe głosowanie (referendum).

Wielkiego znaczenia nabiera dalsze umacnianie praworządności socjalistycznej. Partia stawia przed sobą zadanie zapewnienia ścisłego przestrzegania praworządności socjalistycznej, wykorzenienia wszelkich faktów naruszania porządku prawnego, likwidacji przestępczości, usunięcia wszystkich rodzących ją przyczyn.

W projekcie Programu podkreśla się, że w okresie rozwiniętego budownictwa komunistycznego zwiększa się rola organizacji społecznych. Szczególnie wzrasta znaczenie związków zawodowych jako szkoły rządzenia, szkoły gospodarowania, szkoły komunizmu.

Wzrośnie rola Komunistycznego Związku Młodzieży jako pełnej inicjatywy młodzieżowej organizacji społecznej, pomagającej partii wychowywać młodzież w duchu komunizmu.

Wzrasta znaczenie spółdzielczości — kołchozów, spółdzielczości spożywczej, spółdzielni budownictwa mieszkaniowego i innych organizacji spółdzielczych jako jednej z form przyciągania mas do budownictwa komunistycznego, jako środka komunistycznego wychowania i szkoły samorządu społecznego. Rozwiną się także inne zrzeszenia społeczne ludzi pracy.

W celu rozwijania inicjatywy organizacji społecznych partia uważa za niezbędną dalszą redukcję ich płatnego aparatu od dołu do góry, odnowienie do połowy składu każdego organu społecznego przy kolejnych wyborach. Należy ustalić, że pracownicy kierowniczy organizacji społecznych są wybierani w zasadzie najdłużej na dwie kolejne kadencje.

Rozwój państwowości socjalistycznej doprowadzi stopniowo do przekształcenia jej w społeczny samorząd komunistyczny, w którym zjednoczą się rady, organizacje związkowe, spółdzielcze oraz inne masowe organizacje ludzi pracy. Proces ten będzie oznaczał dalszy rozwój demokracji, zapewniającej czynny udział wszystkich członków społeczeństwa w zarządzaniu sprawami społecznymi.

Rozwój historyczny nieuchronnie wiedzie do obumierania państwa. Dla zupełnego obumarcia państwa niezbędne jest stworzenie zarówno warunków wewnętrznych — zbudowanie rozwiniętego społeczeństwa komunistycznego, jak i warunków zewnętrznych — ostateczne rozstrzygnięcie sprzeczności między kapitalizmem a komunizmem na arenie międzynarodowej na rzecz komunizmu.

Określając zadania KPZR w dziedzinie umacniania sił zbrojnych i obronności ZSRR, projekt głosi, że leninowska zasada pokojowego współistnienia była i pozostanie nadal podstawą polityki zagranicznej państwa radzieckiego.

Partia wychodzi z założenia, że dopóki utrzymuje się imperializm, dopóty istnieć będzie niebezpieczeństwo agresywnych wojen. KPZR uważa obronę ojczyzny socjalistycznej, umacnianie zdolności obronnej ZSRR, potęgi radzieckich sił zbrojnych za święty obowiązek partii, całego narodu radzieckiego, za najważniejszą funkcję państwa socjalistycznego. Związek Radziecki uważa za swój internacjonalistyczny obowiązek zapewniać wraz z innymi krajami socjalistycznymi niezawodną obronę i bezpieczeństwo całego obozu socjalistycznego.

Z punktu widzenia warunków wewnętrznych Związek Radziecki już nie potrzebuje armii. Lecz ponieważ trwa niebezpieczeństwo wojny, powodowane przez obóz imperialistyczny, ponieważ nie osiągnięto powszechnego i całkowitego rozbrojenia, KPZR uważa za niezbędne utrzymywać potęgę obronną państwa radzieckiego, gotowość bojową jego sił zbrojnych na poziomie zapewniającym zdecydowane i całkowite rozgromienie każdego wroga, który by odważył się targnąć na ojczyznę radziecką.

W kwestii stosunków narodowościowych projekt Programu stwierdza m. in.:

Rozwinięte budownictwo komunistyczne oznacza nowy etap w rozwoju stosunków narodowościowych w ZSRR, który cechuje dalsze zbliżenie narodów i osiągnięcie ich całkowitej jedności. Tworzenie materialno - technicznej bazy komunizmu prowadzi do jeszcze ściślejszego zespolenia narodów radzieckich.

Wraz ze zwycięstwem komunizmu w ZSRR nastąpi jeszcze większe zbliżenie narodów, wzrośnie ich wspólnota ekonomiczna i ideowa, rozwiną się wspólne cechy komunistyczne ich duchowego oblicza. Jednak zanikanie różnic narodowych, w szczególności różnic językowych, jest procesem znacznie dłuższym niż zacieranie się różnic klasowych.

Wszelkie zagadnienia dotyczące wzajemnych stosunków narodowościowych, jakie powstają w toku budownictwa komunistycznego, partia rozwiązuje z pozycji internacjonalizmu proletariackiego, na podstawie nieugiętej realizacji leninowskiej polityki narodowościowej. Partia nie dopuszcza do ignorowania ani wyolbrzymiania odrębności narodowych.

Następnie projekt omawia zadania partii w dziedzinie ideologii, wychowania, oświaty, nauki i kultury.

Partia uważa, że główną rzeczą w pracy ideologicznej na współczesnym etapie jest: wychowanie wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej ideowości i oddania komunizmowi, w duchu komunistycznego stosunku do pracy i gospodarki społecznej, całkowite przezwyciężenie przeżytków poglądów i obyczajów burżuazyjnych, wszechstronny, harmonijny rozwój jednostki, stworzenie prawdziwego bogactwa kultury duchowej. Szczególną wagę przywiązuje partia do wychowania dorastającego pokolenia.

Partia stawia jako zadanie wychowanie całej ludności w duchu komunizmu naukowego, dążąc do tego, aby ludzie pracy opanowali idee nauki marksistowsko-leninowskiej, głęboko rozumieli przebieg i perspektywy rozwoju świata, właściwie pojmowali wydarzenia zachodzące w kraju i na arenie międzynarodowej, świadomie budowali życie w duchu komunistycznym. W postępowaniu każdego człowieka, w działalności każdego zespołu i każdej organizacji idee komunistyczne powinny łączyć się organicznie z czynami komunistycznymi.

Teoretyczne opracowanie i praktyczne rozstrzygnięcie we właściwym czasie nowych problemów wysuwanych przez życie — to nieodzowny warunek pomyślnego marszu społeczeństwa do komunizmu. Teoria nadal powinna oświetlać drogę praktyce, przyczyniać się do ujawniania i pokonywania trudności i sprzeczności, przeszkadzających pomyślnemu budownictwu komunistycznemu. Partia uważa za swój doniosły obowiązek dalsze rozwijanie teorii marksistowsko-leninowskiej na podstawie badania i uogólniania nowych zjawisk w życiu społeczeństwa radzieckiego oraz doświadczeń światowego rewolucyjnego ruchu robotniczego i ruchu wyzwoleńczego, wychowywanie wszystkich komunistów w duchu twórczego łączenia teorii z praktyką budownictwa komunistycznego.

W centrum pracy wychowawczej partia stawia wyrobienie komunistycznego stosunku do pracy u wszystkich członków społeczeństwa. Praca dla dobra społeczeństwa — to święty obowiązek każdego człowieka.

Partia będzie stale wychowywać ludzi radzieckich w duchu internacjonalizmu proletariackiego, ze wszech miar przyczyniać się będzie do umacniania międzynarodowej solidarności mas pracujących.

Partia traktuje walkę z przejawami ideologii i moralności burżuazyjnej, z pozostałościami psychiki posiadacza, z przesądami i zabobonami jako część składową pracy nad wychowaniem komunistycznym.

Pokojowe współistnienie państw o różnych ustrojach społecznych nie oznacza zaprzestania walki ideologicznej. Partia Komunistyczna również nadal będzie demaskowała antyludową, reakcyjną istotę kapitalizmu i wszelkie próby upiększenia ustroju kapitalistycznego.

System oświaty kształtuje się w taki sposób, aby nauczanie i wychowanie dorastającego pokolenia było związane ściśle z życiem, z pracą produkcyjną, aby dorosła ludność mogła łączyć prace w sferze produkcji z kontynuowaniem nauki i zdobywaniem wykształcenia zgodnie ze swym osobistym powołaniem i z potrzebami społeczeństwa. Organizacja oświaty na takich zasadach przyczyni się do wychowania wszechstronnie rozwiniętych członków społeczeństwa komunistycznego, rozstrzygnięcia jednego z najważniejszych problemów społecznych — usunięcia istotnych różnic między pracą umysłową a fizyczną.

W ciągu najbliższego dziesięciolecia należy zrealizować obowiązkowe jedenastoletne nauczanie średnie ogólne i politechniczne wszystkich dzieci w wieku szkolnym oraz nauczanie w zakresie 8 klas tej części młodzieży, która jest zatrudniona w gospodarce narodowej i nie posiada odpowiedniego wykształcenia; w następnym dziesięcioleciu — zapewnić wszystkim możność zdobycia pełnego wykształcenia średniego.

W miarę postępu naukowego i technicznego rozwinie się jeszcze bardziej wyższe i średnie szkolnictwo zawodowe, powołane do przygotowania fachowców o wysokich

(CIĄG DALSZY NA STRONIE 6)

Projekt nowego Programu

(CIĄG DALSZY ZE STRONY 5)

kwalifikacjach oraz o szerokim horyzoncie teoretycznym i politycznym.

Skrócenie dnia pracy i znaczne podniesienie stopy życiowej całej ludności stworzy warunki do zdobywania wyższego lub średniego wykształcenia zawodowego dla wszystkich, którzy pragną się uczyć.

Zastosowanie nauki staje się decydującym czynnikiem potężnego wzrostu sił wytwórczych społeczeństwa.

Rozwój nauki i zastosowanie jej osiągnięć w gospodarce narodowej będzie nadal przedmiotem szczególnej troski partii.

Projekt wytycza również zadania w dziedzinie budownictwa kulturalnego, w dziedzinie literatury i sztuki.

W warunkach przechodzenia do komunizmu twórcza działalność we wszelkich dziedzinach kultury staje się szczególnie owocna i dostępna dla wszystkich członków społeczeństwa — stwierdza projekt.

Radziecka literatura, muzyka, malarstwo, film, teatr, wszystkie gałęzie sztuki osiągną nowe szczyty w swej treści ideowej i w formie artystycznej.

Projekt Programu głosi dalej, że KPZR uważa budownictwo komunizmu w Związku Radzieckim za część składową tworzenia społeczeństwa komunistycznego przez narody całego światowego systemu socjalistycznego.

Nierównoczesność rewolucji socjalistycznych oraz niejednakowy stopień rozwoju gospodarczego i kulturalnego poszczególnych krajów sprawia, że zakończenie budowy socjalizmu w tych krajach oraz ich wkroczenie w okres rozwiniętej budowy komunizmu nie odbywa się w tym samym czasie. Jednak rozwój państw socjalistycznych w ramach jednolitego światowego systemu socjalizmu, wykorzystanie prawidłowości i walorów tego systemu daje im możność skrócenia terminów budowy socjalizmu, otwiera perspektywę mniej lub więcej równoczesnego, w granicach jednej epoki historycznej, przejścia ich do komunizmu.

Kraj, który pierwszy kroczy ku komunizmowi, ułatwia i przyśpiesza marsz ku komunizmowi całego światowego systemu socjalistycznego. Budując komunizm narody Związku Radzieckiego torują całej ludzkości nie zbadane dotąd drogi, sprawdzają na własnym doświadczeniu słuszność tych dróg, ujawniają trudności, znajdują środki ich przezwyciężenia, wybierają najlepsze formy i metody budownictwa komunistycznego.

KPZR wychodzi z założenia, że istniejące formy stosunków gospodarczych między krajami socjalistycznymi: wymiana handlowa, koordynacja planów gospodarki narodowej, specjalizacja i kooperacja produkcji będą się coraz bardziej rozwijały i udoskonalały.

Ze wszechstronnej braterskiej współpracy korzysta każdy kraj socjalistyczny oraz światowy system socjalistyczny jako całość.

Interesy budowy socjalizmu i komunizmu wymagają od każdego kraju socjalistycznego łączenia wysiłków nad umacnianiem i rozwijaniem swej gospodarki narodowej z wysiłkami nad utrwalaniem i rozszerzaniem współpracy gospodarczej w ramach całej wspólnoty socjalistycznej.

Obiektywne prawidłowości, właściwe światowemu systemowi socjalizmu, rozwój sił wytwórczych społeczeństwa socjalistycznego, żywotne interesy narodów krajów socjalistycznych warunkują coraz większe zbliżanie się gospodarki poszczególnych narodów. Jak przewidział W. I. Lenin, rozwijają się tendencje do stworzenia w przyszłości światowej gospodarki komunistycznej, regulowanej według jednolitego planu przez zwycięskie masy pracujące.

Projekt wytycza następnie zadania KPZR w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej w ramach wspólnoty z partiami komunistycznymi innych krajów socjalistycznych.

KPZR i naród radziecki uczynią wszystko, co jest niezbędne, aby udzielić poparcia wszystkim narodom wspólnoty socjalistycznej w budowie socjalizmu i komunizmu.

Dalej projekt Programu podkreśla, że okres rozwiniętej budowy komunizmu cechuje dalsze zwiększenie roli i znaczenia Partii Komunistycznej jako kierowniczej i przewodniej siły społeczeństwa radzieckiego.

Prawem życia partii jest bezwzględne przestrzeganie leninowskich norm życia partyjnego i zasady kolegialnego kierownictwa, zwiększanie odpowiedzialności organów partyjnych i ich pracowników przed masami partyjnymi, zapewnienie wzrostu aktywności i inicjatywy wszystkich komunistów, ich udziału w opracowaniu i realizacji polityki partii, rozwój krytyki i samokrytyki. Jest to bezwzględny warunek ideowej i organizacyjnej mocy samej partii, zacieśnienia jedności i zwartości szeregów partyjnych, wszechstronnego rozwoju demokracji wewnątrzpartyjnej oraz uaktywnienia na tej podstawie wszystkich sił partyjnych, zacieśnienia więzi z masami.

Leninowskie zasady życia partyjnego nie dają się pogodzić z kultem jednostki oraz wynikającym stąd naruszaniem zasad kolegialnego kierownictwa, demokracji wewnątrzpartyjnej i praworządności socjalistycznej. Kult jednostki prowadzi do pomniejszenia roli partii i mas ludowych, krępuje rozwój ideowego życia partii oraz twórczą aktywność ludzi pracy.

Aby konsekwentnie wcielać w życie leninowską zasadę kolegialnego kierownictwa, zapewniać szerszy dopływ do kierowniczych instancji partyjnych nowych, świeżych sił partii, właściwie łączyć stare i młode kadry, a także wykluczyć możliwość nadmiernego skoncentrowania władzy w rękach poszczególnych pracowników i nie dopuszczać do wypadków wyłamywania się ich spod kontroli kolektywu, partia uważa, że należy zrealizować szereg posunięć, m. in. wprowadzić w życie zasadę systematycznego odnawiania w odpowiednich proporcjach składu wszystkich pochodzących z wyboru organów partii — począwszy od organizacji podstawowych aż do Komitetu Centralnego, zapewniając przy tym ciągłość kierownictwa.

W każdych kolejnych wyborach skład Komitetu Centralnego KPZR oraz jego Prezydium odnawia się co najmniej w jednej czwartej części. Członkowie Prezydium wybierani są z reguły najwyżej na trzy kolejne kadencje. Niektórzy działacze partyjni z uwagi na autorytet, jakim się cieszą, z uwagi na swe wybitne kwalifikacje polityczne, organizatorskie i inne, mogą być wybierani do kierowniczych instancji kolejno na dłuższy okres. W tym wypadku odpowiedni kandydat uważany jest za wybranego pod warunkiem, że w tajnym głosowaniu otrzymał co najmniej trzy czwarte głosów.

Skład KC partii komunistycznych republik związkowych oraz komitetów krajowych i obwodowych odnawia się co najmniej w jednej trzeciej części podczas każdych kolejnych wyborów; skład okręgowych, miejskich i rejonowych komitetów partii oraz komitetów partyjnych lub egzekutyw podstawowych organizacji partyjnych — w połowie. Członkowie tych kierowniczych instancji partyjnych mogą być przy tym wybierani najwyżej na trzy kadencje z rzędu.

Sekretarze podstawowych organizacji partyjnych mogą być wybierani najwyżej na dwie kadencje z rzędu.

Organizacja partyjna, biorąc pod uwagę kwalifikacje polityczne i fachowe niektórych pracowników, może wybrać ich do składu instancji kierowniczych również na dłuższy okres. W tym wypadku kandydat musi uzyskać co najmniej trzy czwarte głosów komunistów biorących udział w głosowaniu.

Członkowie partii, którzy ustąpili ze składu kierowniczej instancji partyjnej w związku z upływem ich kadencji, mogą być wybrani ponownie podczas następnych wyborów.

Stwierdza się, że uchwała o usunięciu ze składu KC KPZR oraz innych instancji kierowniczych może być powzięta jedynie w tajnym głosowaniu pod warunkiem, że za taką uchwałą będą głosowały co najmniej dwie trzecie ogółu członków danej instancji.

Partia będzie również w przyszłości umacniać jedność i zwartość swych szeregów, chronić czystość sztandaru marksizmu - leninizmu. Partia zachowuje w arsenale swych środków przewidziane w Statucie KPZR gwarancje organizacyjne przeciwko wszelkim przejawom frakcyjności i grupowości, nie dającym się pogodzić z partyjnością marksistowsko-leninowską. Niewzruszona zwartość ideowa i organizacyjna partii — to najważniejsze źródło jej niezwyciężoności, rękojmia pomyślnego wykonania wielkich zadań budownictwa komunistycznego.

Naród jest decydującą siłą w budowie komunizmu. Partia istnieje dla narodu, w służeniu mu upatruje sens swej działalności. Dalsze rozszerzenie i umocnienie więzi partii z narodem — oto niezbędny warunek sukcesu w walce o komunizm.

KPZR stanowi integralną część międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego. Wypróbowane marksistowsko-leninowskie zasady internacjonalizmu proletariackiego nadal pozostają niewzruszonymi zasadami, którymi partia będzie się nieugięcie kierować.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego będzie nadal umacniać jedność międzynarodowego ruchu komunistycznego, rozwijać braterskie stosunki ze wszystkimi partiami komunistycznymi i robotniczymi, koordynować swą działalność z wysiłkami wszystkich oddziałów światowego ruchu komunistycznego w celu wspólnej walki z niebezpieczeństwem nowej wojny światowej, o interesy ludzi pracy, o pokój, demokrację i socjalizm.

Zbudowanie komunizmu w ZSRR — głosi w zakończeniu projekt Programu — będzie największym zwycięstwem ludzkości w całej jej wielowiekowej historii. Każdy nowy krok ku świetlanym wyżynom komunizmu stanowi źródło natchnienia dla mas pracujących wszystkich krajów, jest ogromnym moralnym poparciem w walce o wyzwolenie wszystkich ludów spod ucisku społecznego i narodowego, przyspiesza triumf idei marksistowsko-leninowskich w skali światowej.

Pod wypróbowanym kierownictwem partii komunistycznej, pod sztandarem marksizmu - leninizmu naród radziecki zbudował socjalizm.

Pod kierownictwem partii, pod sztandarem marksizmu-leninizmu naród radziecki zbuduje społeczeństwo komunistyczne.

Partia uroczyście oświadcza: obecne pokolenie ludzi radzieckich będzie żyło w komunizmie!

Prasa światowa komentuje Program KPZR

(Ciąg dalszy ze str. 2)

Dziennik „Combat" stwierdza, że „opublikowanie nowego Programu KPZR jest kapitalnym faktem, którego reperkusje dadzą się odczuć w wielu dziedzinach". Dokument ten — pisze dziennik — stanowi uświęcenie tezy i taktyki pokojowego współistnienia, co w dobie obecnej ma wyjątkowe znaczenie... Dostarcza on marksizmowi - leninizmowi potężnej broni propagandowej, skutecznej zwłaszcza w strefie krajów Afryki i Azji, jak również krajów słabo rozwiniętych.

„Humanite" zamieszcza obszerny komentarz pióra Jacques Duclosa, który pisze m. in., że perspektywy rozkwitu demokracji socjalistycznej zwrócą na siebie uwagę Francuzów tym bardziej, że we Francji panuje reżim władzy jednostki zmierzający do coraz większego ograniczania swobód.

Projekt Programu KPZR ukazuje drogę na przyszłość — stwierdza Duclos. — Ten kapitalny dokument daje międzynarodowemu ruchowi robotniczemu i komunistycznemu nowy oręż ideologiczny i polityczny. Ma on znaczenie decydujące dla przyszłych losów ludzkości i nikt nie potraktuje go obojętnie. Nasi nieprzyjaciele będą próbowali go zwalczać, ale cały świat pracy i wszyscy ludzie dobrej woli, którzy nie chcą wiązać swoich losów z losami przeżytego świata kapitalistycznego, znajdą w nim światło i pewność.

BERLIN

Moskiewski korespondent dziennika „Die Welt" w obszernym omówieniu projektu Programu KPZR stwierdza m. in., że jeżeli na świecie utrzymany zostanie pokój, to program „uzyska pewne solidne perspektywy realizacji".

BONN

Zachodnioniemiecka telewizja już w sobotę wieczorem doniosła w programie ostatnich wiadomości o opublikowaniu historycznego dokumentu, zaś rozgłośnie radiowe nadały fragmenty projektu Programu KPZR.

RZYM

Mediolański dziennik „Giorno" pisze, że nowy Program KPZR jest „jednym z najważniejszych dokumentów w historii Związku Radzieckiego.

„Messagero" i „Gazetta del Popolo" informują swych czytelników, że opublikowanie tego dokumentu wzbudziło ogromną sensację na całym świecie.

„Paese" podkreśla, że projekt nowego programu „otwiera ogromne perspektywy" wzrostu ekonomiki ZSRR i rozwoju społeczeństwa radzieckiego". Dziennik „Unita" zaznacza ze swej strony, że to właśnie „wielkie zwycięstwa w dziedzinie gospodarki, nauki i techniki umożliwiły opracowanie takiego programu. „Unita" dodaje, że program ten zostanie niewątpliwie wykonany w przewidzianym terminie, jeśli tylko utrzyma się i utrwali pokój na świecie. „Nigdy jeszcze naród radziecki nie odczuwał tak bardzo jak teraz potrzeby bronienia pokoju światowego, albowiem obrona pokoju jest niezbędnym warunkiem zwycięstwa społeczeństwa komunistycznego" — pisze „Unita".

PEKIN

Dziennik „Żenminżipao" zaznacza w nagłówku artykułu donoszącego o opublikowaniu projektu Programu KPZR: „Opublikowany projekt zostanie oddany pod dyskusję całej partii, całego narodu, następnie zaś ma być rozpatrzony i zatwierdzony przez XXII Zjazd KPZR". Doniesienie o ważnym wydarzeniu zamieściły też inne dzienniki pekińskie.

W niedzielę i poniedziałek rozgłośnia radiowa w Pekinie kilkakrotnie nadawała informacje o opublikowaniu projektu.

DELHI

„Związek Radziecki oznajmia uroczyście, że będzie walczyć o pokój", „Zwycięstwo socjalizmu jest nieuchronne" — pod takimi tytułami przynoszą doniesienia o projekcie Programu KPZR gazety indyjskie.

Główne dzienniki indyjskie „Times of India", „Statesman", „Indian Express", „Hindustan" oraz „Nav Bharat Times" wysuwają na czoło sformułowanie programu stwierdzające, że dzisiejsze pokolenie ludzi radzieckich będzie żyć w komunizmie. „Times of India" stwierdza, że po zrealizowaniu 20-letniego programu budownictwa komunizmu, w ZSRR zacznie obowiązywać zasada „od każdego według jego zdolności, każdemu według jego potrzeb".

„Nowy Program KPZR jest kamieniem milowym w historii światowego komunizmu" — pisze „Statesman". Komentator tej gazety zwraca uwagę m. in. na to, że Program KPZR, partii kierującej Związkiem Radzieckim, zostaje oddany pod dyskusję ogólnonarodową.

Wszystkie bez wyjątku dzienniki indyjskie zamieszczają sformułowanie programu podkreślającego historyczną misję komunizmu w dziele wyzwolenia wszystkich narodów od nierówności społecznej, w dziele likwidacji wszelkich form ucisku i wyzysku oraz uchronienia ludzkości przed okropnościami wojny.

KAIR

O zainteresowaniu prasy ZRA świadczą liczne komentarze. Dziennik „Al Ahram" kładzie główny nacisk na rozdział Programu KPZR omawiający rozwój ekonomiczny Związku Radzieckiego w ciągu nadchodzących 20 lat.

Jak podkreśla „Egyptian Gazette", Program KPZR mówi o „historycznej konieczności przejścia od kapitalizmu do socjalizmu, o tym, że „marksizm-leninizm stał się potężnym orężem ideologicznym rewolucyjnego przeobrażenia społeczeństwa" i że „świat socjalizmu rozszerza się, zaś kurczy się świat kapitalizmu".

„Journal d'Egypt" zajmuje się głównie zadaniami wzrostu materialnego dobrobytu narodu radzieckiego.

„Nowy program kreśli drogi prowadzące do prześcignięcia w najkrótszym czasie Stanów Zjednoczonych w dziedzinie produkcji przemysłowej i rolniczej" — pisze „Al Massa".

„Bourse Egyptienne" podkreśla w nagłówku, że „głównym celem polityki zagranicznej Związku Radzieckiego jest wyeliminowanie wojny" i że Związek Radziecki zapowiada dalsze kontynuowanie polityki pokojowego współistnienia krajów o rozmaitych systemach społecznych.

„Program zapowiada — stwierdza dziennik — że Związek Radziecki będzie występował przeciwko wojnom zaborczym i że uważa za swój obowiązek udzielanie poparcia uciskanym narodom prowadzącym antyimperialistyczną walkę wyzwoleńczą".

TOKIO

Prasa japońska, obszernie i z dużym ożywieniem komentująca Program KPZR, podkreśla, że po raz pierwszy od czasów Marksa i Lenina ukazane zostały w sposób jasny i konkretny drogi przejścia do komunizmu w różnych dziedzinach — ekonomicznej, społecznej i kulturalnej, jak również na płaszczyźnie polityki zagranicznej.

Dzienniki w różnych wariantach powtarzają zdanie, „Związek Radziecki potwierdza politykę pokojowego współistnienia".

Dziennik „Yomiuri" stwierdzając, że Program KPZR jest niesłychanie ważnym dokumentem nie tylko dla Związku Radzieckiego, lecz i dla całego świata, wyraża dla idei pokojowego współistnienia całkowite poparcie, „gdyż tylko ono może uratować świat od bezmyślnej zagłady".

Agencja Kiodo donosi o szczególnym wrażeniu wywołanym w japońskich kołach przemysłowych. Ta sama agencja dodaje, że japońskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych uważa, iż projekt Programu KPZR jest wyrazem zdecydowanego przekonania partii o możliwości podniesienia stopy życiowej narodu radzieckiego na wyższy poziom niż w USA oraz zbudowania komunizmu w ZSRR w ciągu nadchodzących 20 lat.

FORUM 61

Grupa delegatów podczas zwiedzania Moskwy. Fot — CAF

Nowe dowody osobiste

- NA JAK DŁUGO ZACHOWUJĄ WAŻNOŚĆ STARE DOWODY
- PIERWSZA WYMIANA W STYCZNIU 1962 R.
- WZÓR NOWEGO DOWODU OSOBISTEGO

Niedawno Sejm uchwalił ustawę o dowodach osobistych, która m. in. przewiduje wymianę dotychczasowych dowodów osobistych na nowe. W związku z tym wielu czytelników zwraca się do redakcji z prośbą o wyjaśnienie tej sprawy.

Ustawa o dowodach osobistych wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 roku. Dowody obecne zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wystawione, lub na okres, na jaki zostały przedłużone, a dopiero po upływie tego okresu podlegają wymianie. Przy czym obywatel, zgodnie z ustawą, może złożyć wniosek o wymianę przed upływem tego okresu.

Większość dowodów osobistych wydanych było na przełomie 1952-1953 r. z ważnością na pięć lat, a więc do 1957-1958 r. Zostały one następnie przedłużone rozporządzeniem ministra spraw wewnętrznych o następne pięć lat, to znaczy do 1962-1963 r. Również przedłużona została ważność dowodów osobistych, wydanych w latach 1954, 1955 i 1956.

Referat Ewidencji Ludności i Dowodów Osobistych przy Komendzie Głównej MO, już obecnie rozważa plan szybkiej i sprawnej wymiany dowodów, które w najbliższym czasie będą traciły swą ważność. Jak się dowiadujemy, prawdopodobnie pierwsza wymiana nastąpi w styczniu 1962 roku i będzie dotyczyła dowodów wydanych w 1957 roku. Nowe dowody wydawane będą przez powiatowe, miejskie i dzielnicowe komendy Milicji Obywatelskiej.

A jak będą wyglądać nowe dowody osobiste? W najbliższych dniach zatwierdzony zostanie projekt wzoru, który przewiduje usztywnioną okładkę koloru zielonego, na stronie tytułowej godło państwowe i dwa napisy: „Polska Rzeczpospolita Ludowa", „Dowód Osobisty", tłoczone srebrną folią. W porównaniu ze starym dowodem osobistym nowy będzie mniejszy w formacie, lecz będzie posiadał więcej, bo 18 stron.

Za kilka miesięcy nowe dowody będą już gotowe do wymiany. Dodajmy też, że ważność ich będzie na czas nieograniczony.

Jezuici na Tajwanie?

(AR) W Rzymie trwają obecnie rozmowy pomiędzy przedstawicielami rządu czang kaiszekowskiego na Tajwanie a władzami zakonu jezuitów. Celem tych rozmów jest osiągnięcie porozumienia w sprawie uruchomienia przez jezuitów pierwszej na Tajwanie stacji telewizyjnej, która miałaby specjalizować się w propagandzie antykomunistycznej.

Od pewnego czasu Watykan złożył Czang Kai-szekowi w tej sprawie odpowiednie propozycje. Zmierzają one do uruchomienia „antykomunistycznej jezuickiej stacji telewizyjnej" na Tajwanie. Koszty budowy poniósłby w całości Watykan, pod warunkiem jednak, że zakon jezuitów otrzyma pełny monopol telewizyjny i będzie posiadał całkowitą swobodę w redagowaniu „antykomunistycznych" programów. Władze czangkaiszekowskie wyraziły wstępnie zgodę na te warunki, po czym czynniki watykańskie delegowały na Tajwan swych ekspertów telewizyjnych — jezuitę amerykańskiego — Bourretta i jezuitę japońskiego — Hsu.

Obecnie rozmowy watykańsko - czangkaiszekowskie w Rzymie doprowadzić mają do ostatecznego porozumienia w tej sprawie.

IGNACY KRASICKI

Przedstawiamy...

...Czytelnikom Jana Wilkowskiego, kierownika artystycznego Teatru „Lalka" w Warszawie. Zespół „Lalki" zdobył duży sukces na dorocznym festiwalu w Spoletto (Włochy), wystawiając sztukę „O Zwytale muzykancie czyli jak się góral dostał do nieba". Kazimierza Przerwy — Tetmajera w reż. Jana Wilkowskiego i scenografii Adama Kiliana.

CAF — fot. Barącz

Niezwykłe domy — obracające się za słońcem

- „Villa Girasole" koło Werony „kręci się"
- Japoński hotel „nastawiany według kompasu"

(WiT-AR) Włoski inżynier Angelo Invernizzi zaprojektował niedawno niezwykły dom — „słonecznik", który zarówno może się obracać za słońcem zgodnie z jego pozornym biegiem po nieboskłonie, jak i odwrotnie — unikać nasłonecznienia. Dom ów, pod nazwą „Villa Girasole" („Willa Słonecznik") wzniesiono niedaleko Werony.

Na nieruchomych fundamentach ułożone są półkoliste szyny, po których toczy się 18 kół podwozia budynku, pozwalając na jego dowolne obracanie we wszystkie strony. Urządzeniem napędowym ruchomego „domu na kółkach" jest mechanizm składający się z dwóch silników o mocy 1,5 KM każdy i z dwóch kół napędowych. Koła te połączone są ze skomplikowaną aparaturą elektronową, której zasadniczą częścią są fotokomórki, reagujące na promienie słoneczne. Wspomniany mechanizm można odpowiednio nastawiać, stosownie do życzenia mieszkańców domu — „słonecznika". Mogą więc oni — jeśli tego zapragną — pławić się przez cały dzień od świtu do zachodu w słońcu, lub też tak, „wykręcić" dom, by uciec od jego promieni.

Na razie podobnych domów — „słoneczników" niewiele jest na świecie. Wśród nich na uwagę zasługuje jeden z japońskich budynków hotelowych, którego poszczególne kondygnacje dają się dowolnie ustawiać w stosunku do stron świata. Puszczając jednak wodze fantazji, można sobie wyobrazić miasto przyszłości w postaci „lanu" domów — „słoneczników", obracających się powoli za słońcem...

Szkodniki też „chcą" żyć

(WiT-AR) DDT, jeden z najskuteczniejszych dotychczas środków owadobójczych stosowany masowo w rolnictwie — w niektórych rejonach świata przestaje działać. Podobnie ma się sprawa z preparatami typu HCH. Nieliczne owady, które przeżyły okres ich tępienia, dały bowiem początek pokoleniom coraz bardziej odpornym na oba te chemiczne preparaty. Znoszą one blisko 100 — a niekiedy nawet 800-krotnie silniejsze dawki trujących środków niż owady nie uodpornione.

W Polsce preparaty owadobójcze w masowym użyciu są stosunkowo niedawno, więc problem ten chwilowo na szerszą skalę jeszcze nie występuje. Choć — jak stwierdza prof. Kochman z Katedry Ochrony Roślin SGGW — pewne oznaki wskazujące na wzrost odporności owadów już zaobserwowano.

I u nas więc prowadzi się intensywne badania nad nowymi, bardziej skutecznymi sposobami ochrony plonów, przy czym nasi naukowcy kładą duży nacisk na wynajdywanie i stosowanie biologicznych metod niszczenia szkodników. Polega to na rozmnażaniu i hodowaniu bakterii atakujących i niszczących szkodniki. W oparciu o hodowane kultury bakteryjne produkowane są biopreparaty zawierające niezwykle silnie trujące związki organiczne.

Dyrekcja Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego w Stalowej Woli, ul. W. Wasilewskiej 32 f

ogłasza wpisy

na rok szkolny 1961/1962 na następujące specjalności:

1) **murarz — tynkarz**
2) **betoniarz — zbrojarz**
3) **cieśla budowlany.**

Podania wraz z załącznikami i określeniem wybranej specjalności należy przesłać pod adresem szkoły do dnia 2 września 1961 r. Warunkiem przyjęcia jest ukończenie 7 kl, wiek w granicach 16—18 lat oraz złożenie egzaminu wstępnego z języka polskiego i matematyki, który odbędzie się w dniach 1 i 2 września 1961 r. o godzinie 8 w budynku szkolnym.

Konieczne załączniki: życiorys, wyciąg aktu urodzenia — 2 egz., świadectwo komisji lekarskiej o przydatności do pracy w obranym zawodzie, świadectwo ukończenia kl. 7.

Przy szkole jest internat i stołówka. Wyżywienie opłacają uczniowie z zarobków uzyskanych w przedsiębiorstwie. Bliższe szczegóły w afiszach i referatach zatrudnienia Prez. Miejskich i Powiatowych Rad Narodowych.

K-1335/7

OGŁOSZENIA DROBNE

ZGUBY

ZGUBIONO świadectwo szkolne wydane przez Technikum Mechaniczno-Elektryczne w Rzeszowie na nazwisko Szczęch Henryk. G-1123/1

POTOCKI Bolesław zam. Nowosielce nr 33 zgubił na odcinku Nowosielce — Nisko tabliczkę rejestracyjną motocykla nr RM 4132. Pg-1166/1

SPRZEDAŻ

SPRZEDAM niedrogo 0,8 ha pola (nadaje się pod budowę) oraz plac budowlany 1.500 m². Rzeszów — Staromieście, ul. B. Prusa nr 15. G-1121/1

RÓŻNE

300 MATRYMONIALNYCH ofert, informacje, otrzymasz przesyłając 10 złotych znaczkami. „Syrenka", Warszawa, Elektoralna 11. K-1429/18

PRACOWNICY POSZUKIWANI

ROBOTNIKÓW FIZYCZNYCH przyjmiemy natychmiast. Zgłaszać się — Rejonowe Kierownictwo Robót Wodno-Melioracyjnych, Bystrzyca Kl. ul. 1 Maja 9. Płace — akord. Kwatery zapewnione. K-1437/3

BRUKARZY, PARKIECIARZY, TOROWYCH w rejonie Leska zatrudni **Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych nr 9.** Zgłoszenia przyjmuje Kierownictwo PRK 9 w Lesku, ul. 15 Grudnia (baraki). **BLACHARZY** zatrudni w Medyce kierownictwo PRK 9. Zgłoszenia przyjmuje Odcinek Budowlany w Przemyślu, ul. Czarnieckiego 74. Praca w akordzie, wynagrodzenie wg UZP w Budownictwie. Dla zamiejscowych zakwaterowanie zapewnione. K-1401/4

15 MURARZY, 15 CIEŚLI i 20 ROBOTNIKÓW NIEWYKWALIFIKOWANYCH przyjmie do pracy natychmiast **Zakład Budowlano-Remontowy PGR Dobre Miasto, pow. Lidzbark Warmiński, woj. olsztyńskie.** Wynagrodzenie wg Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie. Kwatery w hotelach robotniczych — zapewnione. K-1436/1

50 MURARZY, 20 MALARZY, 10 LASTRIKARZY oraz **ROBOTNIKÓW** niewykwalifikowanych — przyjmie zaraz **LUBELSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWLANE w Lublinie, ul. Sławińskiego 13.** Dla zamiejscowych gwarantowany hotel robotniczy. K-1380/4

POWIATOWA KOMENDA STRAŻY POŻARNYCH W LEŻAJSKU

OGŁASZA PRZETARG nieograniczony I, II i III

na sprzedaż motocykla marki „WFM" typ MO6 rok. prod. 1956 (75 proc. zużycia).

Cena wywoławcza 1.750 zł. Przetargi I, II i III odbędą się w dniu 7 sierpnia 1961 r. o godz. 8, w biurze Powiatowej Komendy Straży Pożarnych w Leżajsku, ul. Mickiewicza nr 28.

Reflektujący na kupno winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej najpóźniej w przeddzień przetargu w PKSP Leżajsk.

Motocykl można oglądać codziennie w garażach OSP, Rynek 1 w godz. od 8 do 12. Przetarg odbędzie się zgodnie z Zarz. Min. Kom. z dnia 1 sierpnia 1960 r. oraz uzupełnieniem z dnia 2 maja 1961 r. (MP nr 66 z dnia 23 sierpnia 1960 r. i nr 38 z dnia 16 maja 1961 r.). K-1433/1

Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Leżajsku

OGŁASZA PRZETARG

na wykonanie remontu ogrodzenia przy zakładzie produkcyjnym i budynku administracyjnym w Grodzisku Dolnym.

Oferty w zalakowanych kopertach należy składać w biurze Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Leżajsku do dnia 10 sierpnia 1961 r.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w dniu 11 sierpnia 1961 r. w biurze OSM w Leżajsku, przy ul. 1 Maja 3.

W przetargu mogą wziąć udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i osoby prywatne.

Zastrzega się prawo wyboru oferenta. K-1421/2

Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych w Rzeszowie, ul. PCK nr 1, tel. 40-96

OGŁASZA PRZETARG

na wykonanie (z własnego materiału wykonawcy) kolorystyki wnętrz Domu Handlowego w Rzeszowie, przy ul. Grottgera o powierzchni około 1.000 m².

Dokumentacja techniczna znajduje się do wglądu w biurze budowy.

W przetargu mogą wziąć udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne do dnia 10 sierpnia 1961 r.

Przedsiębiorstwo zastrzega sobie prawo wyboru oferenta. K-1431/1

Nadleśnictwo Ruda Różaniecka w Rudzie Różanieckiej

OGŁASZA PRZETARG

na wykonanie linii wysokiego napięcia — 550 mb oraz instalacji wewnętrznej leśniczówki Gorajec położonej w Płazowie.

Dokumentacja techniczna do wglądu znajduje się w biurze Nadleśnictwa. W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Oferty należy składać w terminie do dnia 15 sierpnia 1961 r. Nadleśnictwo zastrzega sobie prawo wyboru oferenta. K-1435/1

Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska" w Komańczy

OGŁASZA PRZETARG

na wykonanie instalacji wod.-kan. wewnętrznej i zewnętrznej w barze turystycznym w Nowym Łupkowie GS „SCh" Komańcza.

Bliższych informacji udzieli Zarząd GS „SCh" w Komańczy. Oferty należy zgłaszać do GS „SCh" w Komańczy do dnia 10 sierpnia 1961 r.

Termin wykonania robót do dnia 31 sierpnia. W przetargu mogą wziąć udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Zastrzegamy sobie prawo wyboru oferenta. K-1434/1

Zamówienia na dostawy klińca odsianego

z wtórnego kruszenia, o frakcji 0—5 mm w cenie 15 zł za 1 tonę loco stacja Marcinkowice

przyjmują jeszcze

Klęczańskie Kamieniołomy Drogowe, Nowy Sącz, Rynek 6, tel. nr 681.

K-1430/3

Zakład Ślusarsko-Mechaniczny Powiatowej Wielobranżowej Spółdzielni Pracy Usług Rzemieślniczych w Dębicy

przyjmuje do wykonania w każdej ilości i w krótkim terminie

rur żebrowych typu „FAVIER"

służących do instalacji **centralnego ogrzewania**

Ponadto zakład wykonuje wszelkie roboty wchodzące w zakres ślusarstwa samochodowego, ślusarstwa budowlanego, ślusarstwa ogólnego, tokarstwa, spawalnictwa i kowalstwa.

Zamówienia prosimy kierować pod adresem Spółdzielni w Dębicy, ul. Czarnieckiego 6, telefon 2087. K-1432/1

RZESZÓW

Wtorek
1
sierpnia 1961 r.

APTEKI

RZESZOW
Apteka Społeczna nr 2 ul. Grunwaldzka 5
Stały dyżur nocny:
Apteka Społeczna nr 4 ul. Dąbrowskiego

KINA

ZORZA (ul. 3 Maja) — Od Apeninów do Andów (panorama — włoski l. 12) godz. 15.30 17.45, 20
APOLLO (ul. 3 Maja) — Pułapka miłości (panorama — USA l. 16) godz. 16, 18.20, 20.45
GWIAZDA (Staromieście) — Guendalina (wł. l. 18) godz. 16.30, 18.30
PRZODOWNIK (ul. Pstrowskiego) — Wszystko o Ewie (USA l. 18) godz. 17, 19.30
ŚWIT (ul. Langiewicza) — Jak zabić bogatego wujka (panorama — ang. l. 16) godz. 17, 19
WILK (ul. Okrzei) — Hiroszima moja miłość (fr. l. 16) godz. 16, 18, 20
KINO LETNIE (Al. Komunistów) — Fernand Cowboy (fr. l. 14) godz. 20.30

UWAGA: Repertuar kin podajemy wg informacji CWF

Radio

PROGRAM I
Program dnia: 6.10 15.05
Wiadomości: 5.00 6.00 7.00 8.00 12.05 16.00 18.00 20.00 23.00.
9.00 Dla dziecińców wiejskich i przedszkoli — audycja 9.20 Koncert orkiestry PR. w Krakowie 10.10 Koncert dla wczasowiczów 11.00 Z Mazowszem przez Azję" 11.50 Z cyklu „Rodzice a dziecko" 12.15 Melodie dla zakochanych 13.00 Radio-problemy 13.35 Koncert życzeń 14.00 Radiostacja harcerska 14.15 Koncert muzyki polskiej 15.10 Rodzynki muzyczne 15.20 Koncert orkiestry mandolinistów 17.00 Z życia Związku Radzieckiego 18.45 Radio-reklama 19.00 Koncert 20.20 Wiadomości sportowe 20.30 Teatr Polskiego Radia 21.42 Muzyka popularna 22.15 Gra orkiestra taneczna.

PROGRAM II
Program dnia: 6.40 15.25
Wiadomości: 5.30 6.30 7.30 8.30 12.05 15.00 19.00 23.00
9.00 Koncert solistów 12.15 Audycja aktualna 12.30 Polskie melodie ludowe 13.20 To i owo rozrywkowo 15.05 Wirtuozi muzyki rozrywkowej 15.30 Dla dzieci starszych — słuchowisko 16.00 Koncert symfoniczny 16.40 Powszedni dzień dramatu 17.00 Koncert rozrywkowy 18.10 Radio-reklama 18.45 Problemy ekonomiczne 19.05 Wynalazki meteory 19.15 Kalejdoskop kulturalny 19.45 Melodie taneczne 20.00 Moniuszko— „Straszny dwór" 20.50 Przegląd prasy literackiej 21.00 Z kraju i ze świata 21.40 Dalszy ciąg opery Moniuszki „Straszny dwór" 23.50 Ostatnie wiadomości.

ROZGŁOŚNIA RZESZOWSKA PR.
6.10 Audycja dla wsi 16.00 Wiadomości ziemi rzeszowskiej 16.10 Pieśni kompozytorów polskich 16.25 „Moi ludzie z miasteczka" audycja Kazimierza Boska 20.50 Audycja aktualna.

Na co będziemy polować w sierpniu?

Na muszce: sarny, lisy, kaczki siwe czapie...

Kalendarz myśliwski przewiduje na bieżący miesiąc polowania na sarny, kozły, dziki (już z nagonką), lisy, piżmaki, czapie siwe, słonki, kszyki oraz dzikie kaczki i gęsi. Od 21 sierpnia br. rozpocznie się sezon na jelenie i grzywacze oraz w dalszym ciągu będą trwały polowania na wilki i szkodniki skrzydlate.

Wojewódzka Rada Łowiecka z myślą o odstrzałach zwierzyny płowej, zorganizowała ostatnio specjalny kurs selekcjonerów, który pozwoli na odstrzał sztuk z wadami hodowlanymi, a pozostawienie jedynie sztuk zdrowych. (b.)

● Jawność i kolegialność ● Nowe normy powierzchniowe
● Każde podanie rozpatrzone...

Nowe zasady przydziałów mieszkań są w trakcie rozpracowania
Prezydium MRN

W Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Rzeszowie podjęto już czynności, mające na celu wprowadzenie w życie nowych zasad przydziałów mieszkań w latach 1961-65.

Sytuacja mieszkaniowa w Rzeszowie — co nie jest dla nikogo tajemnicą — należy do trudnych. Pogarsza ją fakt istnienia 117 budynków zagrożonych, nadających się do rozbiórki, ponadto 211 rodzin zajmuje pomieszczenia nie nadające się na cele mieszkalne, jak strychy, sutereny, komórki. 860 izb w tym pięcioleciu wyburzy się w związku z nowymi inwestycjami.

Przyrost nowych mieszkań następuje dość powoli. Wyprowadzenie ludzi z suteren, strychów, walących się ruder, przy równoczesnym zabezpieczeniu mieszkań dla przybywających do Rzeszowa specjalistów, fachowców i przydzielenie mieszkań dla osób zajmujących lokale o nadmiernie szkodliwym dla zdrowia zagęszczeniu — to rzeczywiście sprawy niełatwe do rozwiązania. W tej sytuacji nowe zasady przydziału mieszkań zawarte w Uchwale nr 239 Rady Ministrów przyszły w samą porę. Być może, że gospodarka mieszkaniowa po uporządkowaniu, bez czego obecne zalecenia są niemożliwe do zrealizowania, będzie już w sposób należyty prowadzona.

KIERUNKI DZIAŁANIA

Jak nas informują — zastępca przewodniczącego Prezydium MRN **Zbigniew Dydek** i kierownik Wydziału Spraw Lokalowych — **Stanisław Sobczyk**, cały wysiłek Prezydium MRN skierowany został obecnie na włączenie wszelkich środków finansowych, zakładowych, spółdzielczych itp. na budownictwo rad narodowych. Poprzez kontrolę, właściwe wykorzystanie terenów uzbrojonych, obniży się koszty budowy. Budowane w tym okresie mieszkania będą mniejsze, 1—2-pokojowe.

Równolegle wzrośnie troska o utrzymanie w należytym stanie posiadanych zasobów mieszkalnych. Stąd większą uwagę zwróci się na remonty bieżące, drobne naprawy, stałe prace zabezpieczające i konserwatorskie.

Drugim etapem prac związanych z realizacją wspomnianej uchwały będzie ewidencja mieszkań, a raczej strychów, piwnic dotychczas zamieszkałych i mieszkań znajdujących się w budynkach grożących w każdej chwili zawaleniem. Dopiero w oparciu o opracowaną ewidencję, po wysłuchaniu wszechstronnej opinii komisji społecznej i komisji mieszkaniowej MRN, i rzecz jasna, po rozpatrzeniu podań opracowana zostanie lista, na której ustalona będzie kolejność przydziału mieszkań w latach 1961-65. Warto przy tym podać, że przy podejmowaniu decyzji uwzględniać się będzie m. in. przydatność w danym zakładzie, wydajność pracy itp. Decyzje podejmowane będą jawnie i kolegialnie.

ŚRODKI ZABEZPIECZAJĄCE

Niezależnie od tego, Miejska Rada Narodowa na lata 1961-65 ustaliła metraż 5—7 metrów na jednego lokatora. Poprzednia norma 9 m obowiązuje nadal w odniesieniu do dotychczas zajmowanych mieszkań. MRN interesować się będzie także sposobem rozdziału mieszkań z budownictwa zakładowego. Wprowadzony zostanie zakaz meldowania się w suterenach, poddaszach, budynkach zagrożonych i przeznaczonych do rozbiórki. Ten sam zakaz obowiązywać będzie w wypadku, gdy przyjęcie nowych lokatorów spowoduje zagęszczenie poniżej 5 m na 1 lokatora.

W sposób rygorystyczny przestrzegany będzie zakaz zajmowania na potrzeby mieszkalne lokali szkolnych, szpitalnych itp. Przeprowadzi się także weryfikację praw do posiadania dodatkowej powierzchni mieszkaniowej, jak też kontrolę istniejących przy różnych instytucjach pokoi gościnnych pod kątem ich przydatności i celowości.

CO JUŻ ZROBIONO?

Odbyło się już posiedzenie komisji mieszkaniowej MRN, na którym szczegółowo omówiono kierunki działania. Powołano też grupę aktywu, która weźmie udział w weryfikacji lokali zajmowanych na mieszkania, a nie nadających się do tego celu i rozpatrzeniem podań. A jest ich do przejrzenia około 7 tys. W najbliższym czasie powoła się specjalną komisję przydziału mieszkań, w skład której wejdzie członek Prezydium MRN, przedstawiciel KM PZPR i WKZZ.

31 października br. podane zostaną do publicznej wiadomości wykazy osób, które w latach 1961-65 otrzymają mieszkania. W związku z nawałem prac, przyjęcia stron w Wydziale Gospodarki Lokalowej odbywać się będą przez cały sierpień tylko raz w tygodniu — w soboty w godzinach od 10—13. W najbliższym czasie uruchomiony zostanie specjalny punkt informacyjny, w którym otrzymać będzie można wyczerpujące wyjaśnienia w interesujących poszczególne osoby sprawach lokalowych. E. J-C

Z kolonii i obozów...

Bez przesady można powiedzieć, że połowa korespondencji, która przychodzi do naszej redakcji — zawiera opisy życia na koloniach, obozach itp.

Otrzymaliśmy pozdrowienia od rzeszowskich drużyn ZHP, które przebywały na obozie w pięknym Ojcowie. Piszą do nas dzieci przebywające na kolonii zorganizowanej przez Fundusz Socjalny Sprzedawców „Ruch", które przebywają w Teofilowie koło Spały.

— Jest nam tu dobrze — piszą koloniści ze Spały. **Bawimy się świetnie. Przybraliśmy nazwę „Ślęzan". Poznajemy obyczaje śląskie. Do zobaczenia w Rzeszowie.**

Również dzieci przebywające na kolonii w Foluszu, którą zorganizowano dla dzieci pracowników służby zdrowia są pełne zachwytu dla życia kolonijnego. W Foluszu wypoczywają, leczą się i uczą wielu pożytecznych zajęć, zwiedzają co ciekawsze obiekty i zakątki znajdujące się w okolicy...

Harcerze 33 drużyny ze specjalnością kinotechniczną i 23 ze specjalnością przeciwpożarową ZHP Rzeszów, którzy przebywają na obozie w Teodorowie na Podkarpaciu zajmują się szerzeniem wiedzy o ochronie przeciwpożarowej.

W wielu wsiach: Foluszu, Ilawie, wspomnianym Teodorowie harcerze wyświetlili około 40 krótkometrażówek na ten temat. Harcerze współpracują z Wojewódzką Komendą Straży Pożarnych, która nawet przekazała im do użytku własny radiowóz.

Za otrzymane pozdrowienia dziękujemy. (e)

Atrakcyjna forma wypoczynku „Wczasy" w mieście

Różnie można spędzać wakacje. W zależności od upodobań i możliwości. Jedni wyjeżdżają nad morze, inni w góry, jeszcze inni do rodziny na wieś... Ale są też tacy, którzy spędzają wakacje właśnie w mieście.

Z inicjatywy Kuratorium Okręgu Szkolnego już po raz drugi zorganizowany został w Rzeszowie Wojewódzki Ośrodek Wypoczynkowy dla Dzieci Wsi, cieszący się nadzwyczajną frekwencją. Do Rzeszowa zapraszani są najlepsi uczniowie z wiosek i małych miasteczek województwa rzeszowskiego. Mieszkają w specjalnie do tego celu dostosowanym Technikum Mleczarskim przy ul. Nowotki. Mają tutaj doskonałe warunki. Do ich dyspozycji oddano salę gimnastyczną, świetlicę wyposażoną w radio, magnetofon, aparat projekcyjny itp.

Każdy turnus, w którym uczestniczy około 200 osób, trwa 4 dni. Program pobytu przewiduje zwiedzenie zamku w Łańcucie, obejrzenie filmu w kinie „Apollo" lub „Zorza" oraz przedstawienia Teatru „Kacperek". Poza tym zwiedzenie miasta.

Przed kilkoma dniami jedna z grup uczestników tych „wczasów w mieście" odwiedziła naszą redakcję, a następnie zapoznała się z pracą drukarni, poznając gazetę, „od strony kuchni". Rozmawialiśmy z kilkoma uczestnikami tej wycieczki: Tadzikiem Mieszkowskim i Tadkiem Rybą z Dulczy Wielkiej (pow. Mielec), Ryśkiem Rachfałowskim z Tryńczy i in. Wszyscy chwalą sobie tę formę spędzania wakacji, wyrażając się w superlatywach o organizatorach.

Rzeczywiście — jest to naprawdę świetny pomysł, który poza przyjemnością spędzania kilku dni w mieście, daje również młodzieży wiejskiej dużo korzyści. (kell)

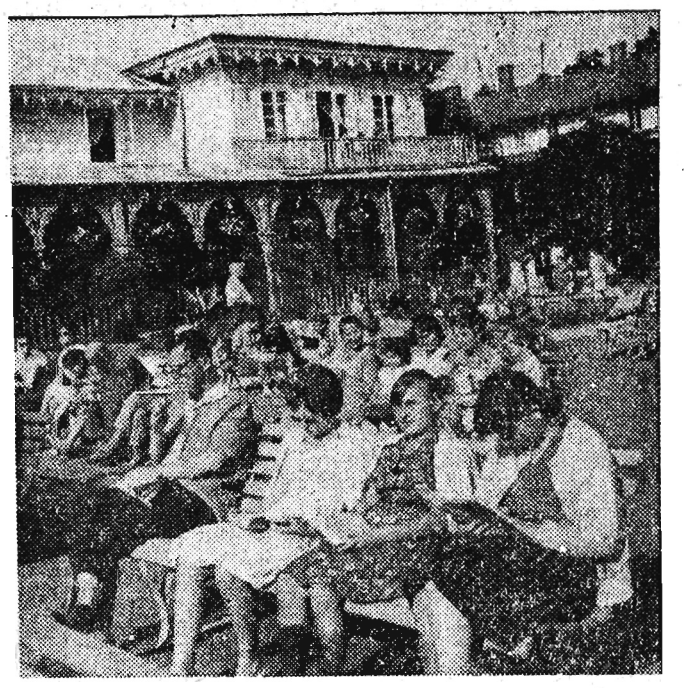

Jedyne tego typu uzdrowisko w Iwoniczu jest bardzo licznie odwiedzane. Przebywają tu nie tylko kuracjusze, ale i amatorzy jednodniowego wypoczynku.
Wszelkie skwerki, co łatwo sprawdzić na zdjęciu, są zatłoczone. *Foto: M. Kopeć*

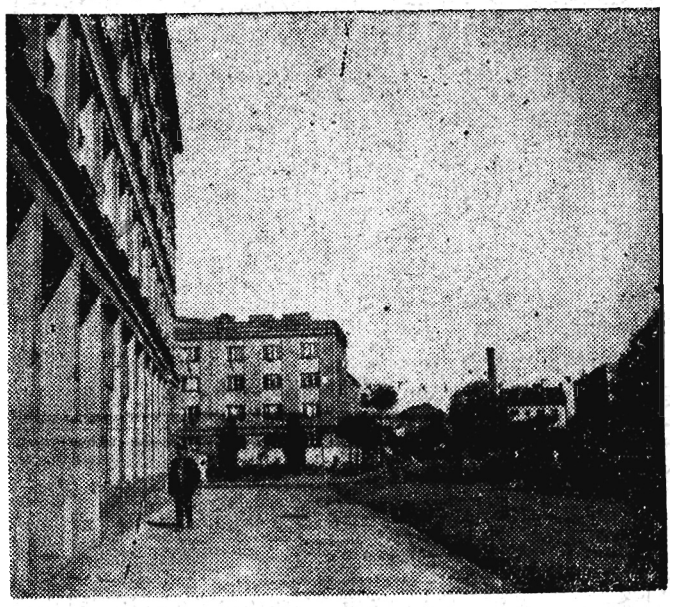

Szkoda, że tylko widoczną na zdjęciu stronę ulicy 22 Lipca w Rzeszowie doprowadzono do porządku. Przeciwna, a zwłaszcza różne załomy murów, znajduje się w karygodnym stanie... *Foto: M. Kopeć*

Rozwiązanie konkursu „Stare i nowe oblicze Ziemi Rzeszowskiej w fotografii"

25 lipca 1961 roku nastąpiło rozstrzygnięcie konkursu fotograficznego pod hasłem: „STARE I NOWE OBLICZE ZIEMI RZESZOWSKIEJ W FOTOGRAFII", ogłoszonego przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z okazji **ROKU ZIEMI RZESZOWSKIEJ.**

Komisja kwalifikacyjna przyznała nagrody następującym autorom:

I nagrodę w wysokości 3.000 zł oraz dodatkowe wyróżnienie w wysokości 500 zł za zdjęcie pt. „Spojrzenie" MIECZYSŁAWOWI STASZEWSKIEMU z Gorlic, godło: Beskid 175;

II nagrodę w wysokości 2.000 zł — ZDZISŁAWOWI POSTĘPSKIEMU z Rzeszowa, godło: Kosmos 444;

III nagrodę w wysokości 1.000 zł — JACKOWI FISCHEROWI z Rzeszowa, godło: Tessar 372;

III nagrodę w wysokości 1.000 zł — TADEUSZOWI CZACHOWSKIEMU z Jasła, godło: Osa 929;

oraz **cztery IV nagrody** w wysokości **500 zł** — JANOWI SZULCOWI z Warszawy, godło: Szept 938; JERZEMU DZIADOSZOWI z Rzeszowa, godło Exa 475; WOJSŁAWOWI BRYDAKOWI z Rzeszowa, godło: Stary Szop 496; TADEUSZOWI WALEWSKIEMU z Rzepedzi pow. Sanok, godło: Jawor 343.

Nagrody zostaną przesłane w terminie do dnia 5 sierpnia 1961 r. na adresy podane przez autorów nagrodzonych prac.

NOWINY RZESZOWSKIE

— pismo codzienne, wydaje Wydawnictwo Prasowe „Nowiny Rzeszowskie" — RSW „Prasa". Redaguje kolegium. Adres redakcji: Rzeszów, ul. 22 Lipca. TELEFONY: Centrala 2056, 2057, redaktor naczelny 4725, zastępca redaktora naczelnego 4818, redakcja nocna 5017, administracja 4656, sportowy 4358 sekretarza redakcji i wszystkie działy łączy centrala. Oddziały redakcji: Przemyśl, ul. Waryńskiego 15, tel. 2700. Krosno, ul. Nowotki 12, tel. 499. Tarnobrzeg, ul. 1 Maja bl. 38, tel. 294 Biuro Reklam i Ogłoszeń Rzeszów, ul. Grunwaldzka 42, tel. 4652.

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmowane są w terminie do dnia 15. miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty przez: urzędy pocztowe, listonoszy oraz oddziały i delegatury „Ruch". Można również zamówić prenumeratę dokonując wpłaty na konto PKO I OM Rzeszów nr 9-6-445 PUPIK „Ruch" w Rzeszowie, ul. Asnyka 9. Cena prenumeraty miesięcznej — zł 12.50, kwartalnej — zł 37.50, półrocznej — zł 75, rocznej — zł 150. Druk. Rzeszowskie Zakłady Graficzne — Rzeszów.

P-5-1242